

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Vasilca Doina Carmen****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș pe harta Erasmus+ - Prof. Drăguș Daniela, prof. Lebădă Monica	2
Etwinning pas cu pas – curs de formare, seria aprilie 2021 – Prof. Huștiuc Nicoletta	3
Cu elevii, profesorii și bibliotecarii despre tradiții și obiceiuri de Dragobete – Bibliotecar Bîrz Lucreția	5
Aspecte tradiționale și moderne ale educației – Prof. Bălănoiu Georgiana - Maria	8
Importanța educației timpurii – Prof. inv. preșcolar Ciobanu Daniela	10
Rolul profesorilor în asigurarea unui mediu educațional sigur, sănătos și incluziv – Prof. Dingă Luminița Melania	13
Mijloace didactice adecvate în specialitate și nevoia diversificată a acestora în educația economică - Prof. Ciocan Carmen	17
Abordări didactice specifice predării online – Prof. Gherghel Livia Marilena	19
Evaluarea performanțelor școlare în medii educaționale digitale – Prof. Humeniuc Ramona	20
Școala tradițională și educația în mediul online – Prof. inv. primar Irimie Nicoleta	24
Aspecte etice și de integritate profesională în activitatea didactică – Prof. Pascal Daniela	25
Tradiții și obiceiuri populare românești de Dragobete – proiect educațional derulat în limba franceză în mediul online – Prof. Rusu Sofica	27
Aspecte din viața școlilor din județul Alba în perioada interbelică – Prof. Teompa Aviu Ștefan	32
Proiect de activitate – Prof. inv. preșcolar Trif Ioana Carla	39
Proiect didactic – Prof. Drașovean Silvana	42

COLEGIUL NAȚIONAL „LUCIAN BLAGA”- SEBEȘ PE HARTA ERASMUS+

Prof. Drăguș Daniela, Prof. Lebădă Monica, Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș

În perioada 20.06.2021-03.07.2021 un grup de 28 de elevi ai Colegiului Național „Lucian Blaga” Sebeș vor avea șansa să-și dezvolte abilitățile și competențele IT, în firme de specialitate din Granada, Spania.

Acest lucru este posibil datorită implementării proiectului „Competențe TIC prin practică europeană”, cu numărul de înregistrare 2020-1-RO01-KA102-079342, finanțat de Comisia Europeană prin programul Erasmus+.

Cei 28 de elevi din clasele a X-a și a XI-a de la profilul Matematică-Informatică, participanți la proiect, au fost selectați pe baza mai multor criterii, ulterior aceștia participând la mai multe activități pregătitoare stagiului de practică.

Elevii vor fi însoțiți de coordonatorul proiectului prof. Todor Cornelia, precum și de profesorii de informatică: prof. Drăguș Daniela, prof. Lebădă Monica și dir. adj. prof. Muntean Marius.

Stagiul de practică este voluntar, elevii participanți nefiind remunerați de firmele de primire pentru activitatea desfășurată.

La finalul stagiului, aceștia vor primi documente de mobilitate europene, prin care vor fi certificate competențele dobândite/ dezvoltate în perioada de practică (documente utile în tot viitorul parcurs profesional).

Ne dorim să fie o experiență plăcută și utilă pentru elevii noștri.

ETWINNING PAS CU PAS-CURS DE FORMARE, SERIA APRILIE 2021

*Prof. Huștiuc Nicoletta, formator, ambasador eTwinning Romania,
Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir/GPN Vinerea, jud. Alba*

În luna aprilie, pe durata a două săptămâni, respectiv 25 ore, s-a desfășurat cursul „Etwinning pas cu pas”, cu aprobarea Etwinning Romania, sub egida Casei Corpului Didactic Alba, care ne-a ajutat să obținem avizul Ministerului Educației Naționale, astfel încât acest curs minunat să se regăsească printre alte cursuri deosebite în oferta programelor avizate de MEN și în acest an școlar.

Cursantele, colege, cadre didactice de la preșcolar, primar, gimnazial și liceal, deci toate nivelurile, au avut posibilitatea să învețe despre Proiectele internaționale etwinning participând la acest curs. Datorită faptului că foarte multe sau majoritatea din activitățile de perfecționare în această perioadă se desfășoară online, acest curs a avut posibilitatea să reunească multe cadre didactice din întreaga țară, astfel, bucurându-se de prezența mult dorită a cadrelor didactice din județ dornice de perfecționare în ceea ce privește proiectele internaționale, dar având totodată participanți din București, Buzău, Hunedoara, Prahova și Arad. Toate cadrele didactice au participat zilnic cu entuziasm, caracteristic de altfel, cadrelor didactice dornice de perfecționare, cu interes și nerăbdare pentru a asimila cât mai multe cunoștințe pe care ulterior să le poată folosi.

Astfel, toate cadrele didactice participante au avut posibilitatea să învețe noutăți despre platforma de cooperare și colaborare europeană Etwinning, care își desfășoară activitatea sub umbrela Erasmus+, activitate coordonată la nivelul fiecărei țări din Uniunea Europeană de Agențiile Naționale, care aprobă aceste proiecte și oferă posibilități de dezvoltare profesională.

Etwinning presupune colaborare virtuală, mult actuală în acest context în care se află acum întreaga lume, deoarece doar astfel putem în ziua de azi colabora cu cadre didactice din spațiul european și nu numai. Cei care doresc să realizeze astfel de proiecte trebuie să își creeze cont pe această platformă de colaborare. Deoarece sunt ambasador etwinning, faptul acesta îmi oferă atât bucuria că pot împărtăși din cunoștințele mele legate de etwinning cu ceilalți, dar și ajutorul meu pe care îl ofer cu plăcere datorită acestui rol pe care l-am dobândit prin munca asiduă încă din 2008, de când sunt membru activ al acestei minunate comunități de învățare.

Așa cum a reieșit la finalul cursului și pe întreaga durată de desfășurare a acestuia, din centralizarea rezultatelor chestionarelor google sau microsoft sau folosirii aplicațiilor web mentimeter, participanții la acest curs au înțeles pe deplin despre ce a fost vorba, deoarece chiar dacă la început unii au avut cont, nu au reușit să intre, fiind dezactivat prin neutilizare prelungită, dar interesul temelor abordate în curs i-a ajutat să își reactiveze conturile, să își creeze conturi cei care nu au avut și chiar să propună proiecte, să găsească parteneri, să se obișnuiască cu spațiul de lucru și modalitatea de lucru pe etwinning, folosind diferite instrumente web foarte necesare atât în proiectele etwinning cât și în activitatea online la clasă.

Deoarece toți participanții au fost entuziasmați și foarte bucuroși să învețe așa de multe despre etwinning, atât cadrele didactice participante cât și doamnele directoare participante au promis că vor transmite colegelor și colegilor de la școlile unde lucrează să se înscrie la următoarele serii ale cursului, deoarece au fost uimiți de noutatea programului de formare și modul de transmitere a cunoștințelor. Pe întreaga durată a cursului, am felicitat toate colegele participante pentru implicarea activă de care au dat dovadă și pentru faptul că unele din ele sunt deschizătoare de drumuri, deoarece prin faptul că s-au înscris pe etwinning a fost nevoie să înscrie și școala, oferind astfel o fărâma din dimensiunea europeană pe care fiecare școală din România e nevoie să o dezvolte.

Las imaginile să vorbească și probabil participanții, mulțumind pe această cale Casei Corpului Didactic Alba, responsabile de program, prof. Ligia Oros și nu în ultimul rând etwinning Romania.

CU ELEVII, PROFESORII ȘI BIBLIOTECARIII DESPRE TRADIȚII ȘI OBICEIURI DE DRAGOBETE

Bibliotecar Bîrz Lucreția, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În cadrul proiectului de parteneriat cultural-educativ „**Tradiții și obiceiuri populare românești de Dragobete**”, derulat în perioada februarie – iunie 2021 la inițiativa colegei bibliotecar Gianina Barb de la Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” din Alba Iulia, a fost inclusă și o scurtă cercetare sociologică, adresată elevilor, profesorilor, bibliotecarilor din cele trei școli partenere: Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia; Colegiul Național „Lucian Blaga” Sebeș și Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia.

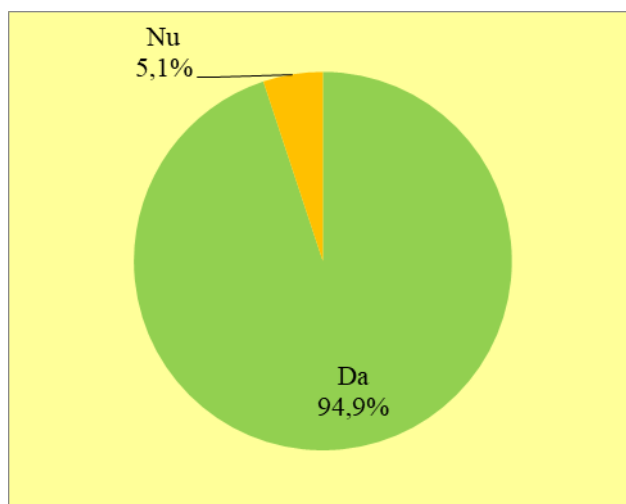
Cercetarea s-a desfășurat în perioada februarie-martie 2021 și a avut ca și obiective: identificarea păstrării de tradiții/obiceiuri românești în familiile elevilor/profesorilor; identificarea participării la evenimente/acțiuni organizate cu prilejul sărbătorii „Dragobetele”; identificarea celor mai cunoscute tradiții/obiceiuri de primăvară; cunoașterea opiniei despre sărbătoarea populară Dragobetele; cunoașterea opiniei despre importanța pe care românii ar trebui s-o acorde tradițiilor/obiceiurilor lor; identificarea opiniei despre necesitatea unei mai bune promovări a tradițiilor și obiceiurilor românești; identificarea celor mai bune modalități de promovare a tradițiilor și obiceiurilor românești.

În vederea atingerii obiectivelor propuse am optat pentru metoda anchetei, utilizând ca instrument de colectare a datelor chestionarul online, construit cu ajutorul formularelor Google, compus din 8 întrebări.

Au răspuns la chestionar 138 de subiecți, majoritatea elevi de gimnaziu și elevi de liceu, dar și câțiva profesori și bibliotecari.

La întrebarea „*În familia ta se mai păstrează tradiții/obiceiuri românești?*”, 94,9% dintre respondenții noștri au răspuns afirmativ, iar 5,1% au răspuns negativ. (a se vedea figura nr. 1)

Fig. nr. 1. Păstrarea în familie a unor tradiții/obiceiuri românești

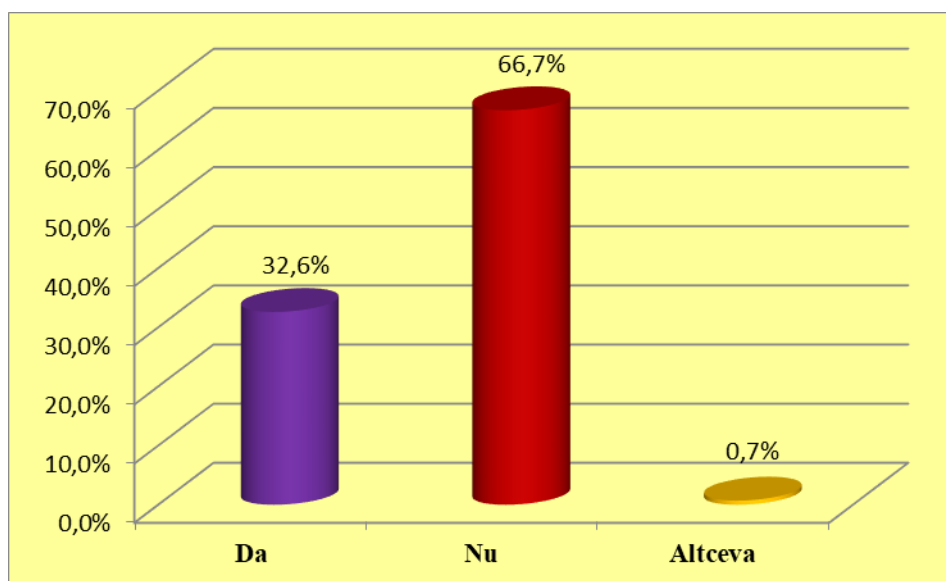
Tradiții/obiceiuri legate Dragobete se mai păstrează în 37,7% dintre familiile respondenților noștri, 62,3% dintre aceștia afirmând că nu se mai păstrează. (a se vedea figura nr. 2)

Fig. nr. 2. Păstrarea în familie a unor tradiții/obiceiuri legate de sărbătoarea „Dragobetele”

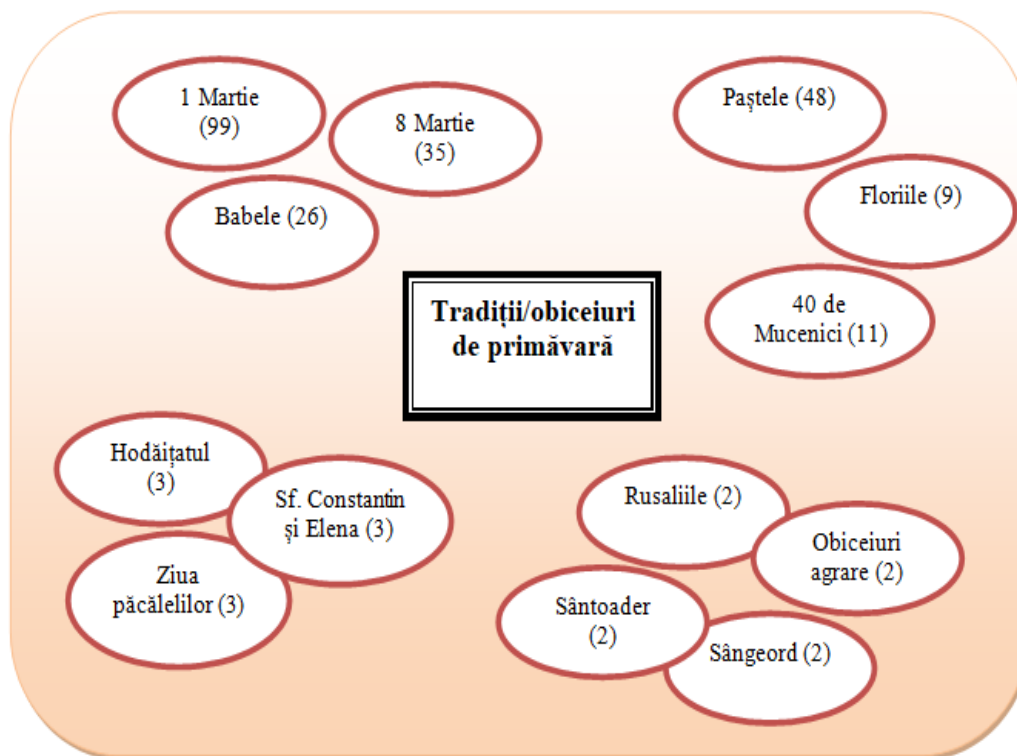
În ultimii ani, au avut ocazia să asiste la evenimente, acțiuni organizate de Dragobete 32,6% dintre respondenți, 66,7% nu au participat la astfel de acțiuni, iar 0,7% au optat pentru varianta „Altceva”. (a se vedea figura nr. 3)

Fig. nr. 3. Asistarea la evenimente/acțiuni organizate cu prilejul sărbătorii „Dragobetele”

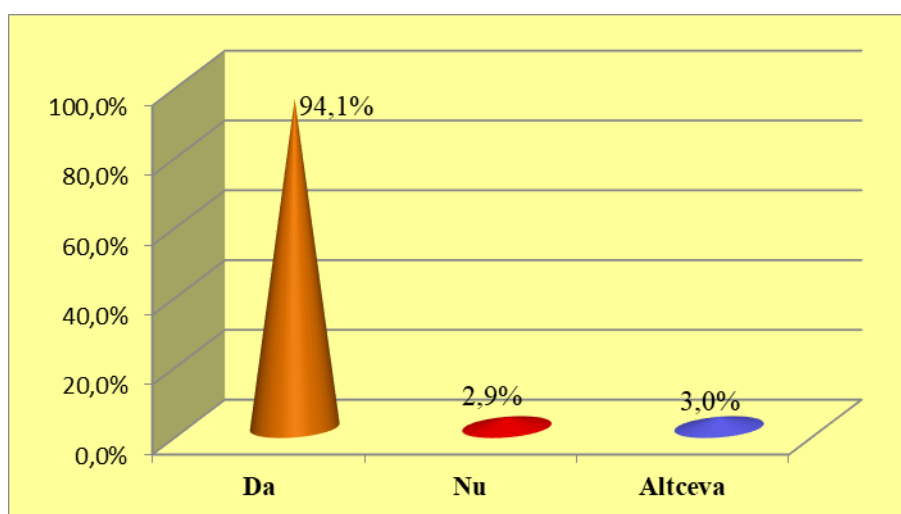
Printre cele mai cunoscute tradiții și obiceiuri de primăvară se numără: 1 Martie, Sărbătorile Pascale, 8 Martie, Babele, cei 40 de Mucenici și Floriile.

Alte tradiții și obiceiuri de primăvară amintite de respondenții noștri sunt: sărbătoarea Sf. Constantin și Elena, Hodăițatul, Ziua Păcălelilor, Sântoader, Sângeord, Rusaliile și obiceiurile agrare. (a se vedea figura nr. 4)

Fig.nr. 4. Tradiții/obiceiuri de primăvară cunoscute

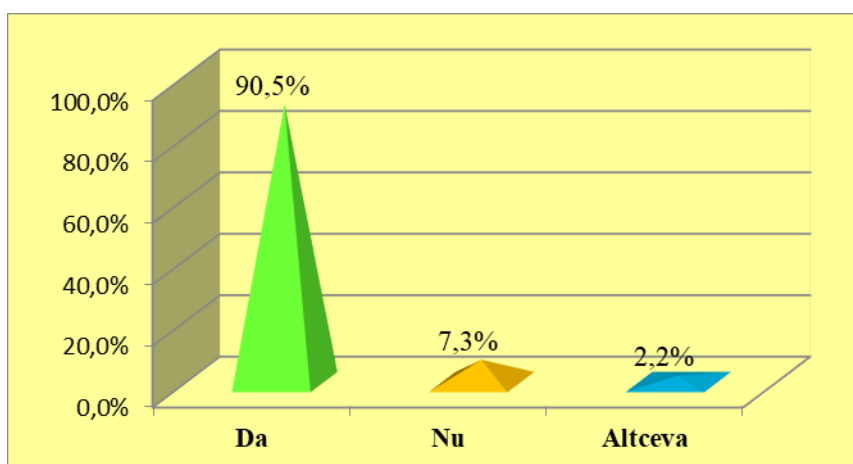
Este îmbucurător faptul că majoritatea respondenților noștri, elevi de gimnaziu și liceu, au o părere pozitivă despre sărbătoarea Dragobetele, consideră că trebuie păstrată, promovată și transmisă mai departe generațiilor următoare și sunt deschiși să cunoască mai multe despre ea.

Da, noi românii ar trebui să acordăm o mai mare importanță tradițiilor/obiceiurilor noastre, sunt de părere 94,1% dintre respondenții noștri. (a se vedea figura nr. 5)

Fig. nr. 5. Ar trebui ca noi românii să acordăm o mai mare importanță tradițiilor/obiceiurilor noastre?

Majoritatea persoanelor chestionate, mai exact 90,5%, sunt de părere că ar fi necesară o mai bună promovare a tradițiilor/obiceiurilor românești, 7,3% consideră că nu ar fi necesar acest lucru, iar 2,2% dintre respondenți au optat pentru varianta „Altceva”. (a se vedea figura nr. 6)

Fig. nr. 6. Ar fi necesară o mai bună promovare a tradițiilor/obiceiurilor românești?

Modalitățile de promovare a tradițiilor/obiceiurilor românești propuse de respondenții noștri sunt variate. Am remarcat o tendință a tinerei generații de a dori activități cu caracter practic, aplicativ, de genul proiectelor școlare, evenimentelor, târgurilor, expozițiilor, care le permit oamenilor să experimenteze anumite lucruri, să-și creeze amintiri frumoase și care sunt mai ușor de reținut și de practicat în viitor și de ce nu, de transmis mai departe.

Un rol important în promovarea tradițiilor/obiceiurilor îi revine familiei, care ar trebui să aibă datoria morală de a transmite mai departe obiceiurile moștenite. Nici școala nu ar trebui să uite de tradiții/obiceiuri și ar trebui să le transmită mai departe, în special, prin intermediul proiectelor școlare cu tematică cultural-educativă.

ASPECTE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE ALE EDUCAȚIEI

Prof. Bălănoiu Georgiana-Maria, Școala Gimnazială Novaci, jud. Gorj

În didactica tradițională, predarea a fost abordată din perspectiva „activismului” educatorului, funcționând ca un scop în sine, nefiind corelată cu celelalte componente ale procesului de învățământ: învățarea și evaluarea. În acest context, predarea se rezuma doar la simpla transmitere a cunoștințelor, fără a se urmări sistematic dacă acele cunoștințe au fost însușite logic, conștient și dacă elevul poate opera cu ele.

Conceptul de predare însemna expunere, transmitere sau în alte cazuri „dictare” de informații, iar evaluarea (ascultarea) se făcea în lecția viitoare prin reproducerea orală și integrală a celor spuse, dictate de profesor. Nu erau urmărite conexiunile dintre cunoștințe, noțiunile noi erau transmise separat ca pe o obligație profesională, mulți considerau că manualul era obligatoriu, nu programa, strategia didactică era confundată cu metodele de învățământ, iar relația predare-învățare-evaluare nu era considerată un sistem.

Învățarea, cât și evaluarea, apăreau ca procese, funcții aflate în opoziție de simplă juxtapunere, de alăturare mecanică față de predare. Pe lângă toate acestea, predarea se făcea după dictonul „magister dixit”, doar elevul era considerat „cel care învață”, fiind obiect și nu subiect al învățării, iar didactogeniile erau utilizate foarte des. Mai grav era faptul că multe persoane abilitate să efectueze controlul și îndrumarea „dădeau indicații”, spunând că numai așa trebuie făcut, altfel este greșit, strângulând din start creativitatea, mai ales a tinerilor. Totul mergea după niște „stas-

uri”, iar cine gândea creativ era „controlat” imediat. Erai apreciat dacă respectai indicațiile, nu dacă-ți îndeplineai obiectivele didactico-profesionale.

Toate aceste minusuri au făcut ca după 1990 să se renunțe la practicile tradiționale și să fie abordată o strategie nouă de predare centrată pe elev și tot demersul didactic să se circumscrie obiectivelor din curriculumul național. Modernizarea învățământului românesc începută încă din 1990 în domeniul predării reprezintă un demers complex și dificil care trebuie să satisfacă atât cerințele abordării riguros științifice dar și o deschidere către o pedagogie praxiologică, autentică, centrată pe optimizarea proceselor de învățare și evaluare.

În literatura de specialitate, predarea este definită în raport cu învățarea și chiar prin învățare; a predă însemnând a învăța pe alții. Predarea reprezintă activitatea desfășurată de profesor în cadrul lecției, spre a determina la elevi activitatea de învățare, ambele activități fiind în interacțiune în sistemul pe care îl constituie procesul de învățământ. I. Neacșu (1990, pag.109-110) constata existența unor relații de interdependență între predare-învățare-evaluare și desprinde câteva perspective de abordare a predării, evidențiate și de psihopedagogia modernă:

- Predarea implică producerea unor rezultate în conduita elevilor, profesorul încercând să pună de acord schema învățării cu schema conținutului predării;
- Rezultatele anticipate ale predării sunt legate de forța de inducere și producere afectivă a învățării. O relație afectivă puternică între profesor și elevi precum și o motivație corectă și sinceră a învățării creează interes și preocupare pentru elevi;
- Predarea și învățarea se manifestă ca procese coevolutive;
- Predarea implică o structură mentală și interacțională ordonată, bazată pe relațiile interne;
- Predarea este un proces secvențial și reversibil, în funcție de nivelul dezvoltării psihice a elevului;
- Predare trebuie să faciliteze schimbări comportamentale, dezvoltarea și formarea progresivă a personalității elevilor;
- Predarea este un proces mult mai larg decât seria acțiunilor și interacțiunilor din clasă, ea implicând comunicarea didactică de la proiectare până la evaluare. Este un demers ce trebuie permanent reglat, modulat, perfecționat în funcție de feedback-ul realizat prin măsurarea și aprecierea rezultatelor școlare ale elevilor. Ea este legată în permanență de evaluare care completează ciclul intervenției educatorului asupra elevului;
- Evaluarea vine să ghideze acțiunea profesorului și a elevului și contribuie la adoptarea deciziilor legate de optimizarea procesului de predare-învățare. O bună comunicare didactică ajută la realizarea obiectivelor propuse, urmărește influențarea și modificarea comportamentelor individuale și de grup, generează învățare, educație, dezvoltare prin implicarea activă a elevului în actul comunicării.

Practica educațională a demonstrat că o influență covârșitoare asupra calității predării o are stilul de predare a cadrului didactic care reunește particularitățile individuale ale acestuia, modalitatea sa proprie de lucru cu elevii, stilul său original de instruire. Stilul este asociat comportamentului, se manifestă sub forma unor structuri de influență și acțiune, prezintă o anumită consistență internă, stabilitate relativă și apare ca produs al personalității. Cercetările relevă o multitudine de stiluri/comportamente de conducere în educație:

- *Stilul autoritar* se caracterizează prin selectarea și promovarea tehnicilor și procedeele de învățare în totalitate de profesor care structurează timpul, nu încurajează inițiativele, sancționează atitudinile și rezultatele elevilor, este distant față de grup, își asumă responsabilitate totală în predare.
- *stilul democratic* prin care profesorul încurajează implicarea activă a elevilor în procesul învățării, inițiativa, valorizează experiența cognitivă a elevilor, cooperează și conlucrează cu ei în organizarea situațiilor de învățare, acceptă variante de predare-învățare, prezintă criterii comune de apreciere, se comportă ca un membru al grupului.
- *Stilul „laissez-faire”* relevă rolul pasiv al educatorului, indiferența, minimalizarea fenomenelor semnificative în procesul instruirii, acceptă deciziile elevilor, nu face evaluări critice, ori negative, la adresa comportamentului elevilor, adoptă un sentiment de suficiență în întreaga sa activitate, lasă lucrurile să meargă de la sine. Deși poartă amprenta personalității educatorului, stilul de predare se poate ameliora/schimba.

Important este principiul bunului început, modul în care debutantul este asimilat, format și integrat în colectivul didactic, în respectarea standardelor de calitate a actului instructiv-educativ din acea unitate de învățământ. De asemenea, o influență majoră asupra formării unui debutant o are directorul școlii. Competențele sale manageriale pot construi un cadru didactic complet, iar lipsa lor poate dăruia foarte ușor și ceea ce s-a construit în perioada de formare inițială. De aceea consider că o mare problemă a școlii românești o constituie selecția directorilor de școli și licee, numirea lor trebuie făcută cu adevărat pe baza competențelor manageriale și nu pe baza apartenenței politice.

Așadar, privite în ansamblu, dar și comparativ, cele două perioade prin care învățământul românesc a trecut scot în evidență parcursul istoric dar și evoluția sistemului nostru de învățământ, constituind indubitabil componente ale istoriei învățământului din România. Criticile îndreptate asupra unei etape sau laudele excesive asupra celeilalte nu ar fi de recomandat și nici de practicat deoarece ar constitui o imixtiune în logica și normalitatea evoluției unei societăți.

Ca și în alte domenii de activitate și în învățământ s-a înregistrat acea dinamică necesară prin care noul de astăzi devine mâine vechi, numai că înlocuirile trebuie făcute cu mult discernământ pentru a nu fi afectate valorile perene, ancestrale ale unui popor și de a nu regreta mai târziu anumite acțiuni introduse negândit în regulamentele școlilor cum se pare a fi libertatea excesivă de comportament și manifestare a elevilor atât în școală cât și în afara ei. Poporul român, de-a lungul istoriei, nu a renunțat la demnitate, la dreptate, cinste și onoare, iar astăzi aceste valori încep să se piardă încă din școală, iar societatea, alterată și ea, acceptă chiciul, senzaționalul murdar și degradant, vulgaritatea dusă până la extrem, se acceptă urcușul nonvalorii pe scara valorilor, se acceptă pornirea degradării morale a unei națiuni cunoscută până mai ieri „floarea de cireș” a curățeniei morale și sufletești.

Acum, mai mult ca niciodată, se impune un program național de stopare a degradării societății românești prin implicarea tuturor factorilor educaționali – familie, școală, presă, televiziune, societate în așa fel încât culturalizarea să producă efecte asupra conduitei comportamentale umane. De la promovarea acestor valori ar trebui să înceapă modernizarea învățământului din România.

Bibliografie:

1. Cerghit, I.: „Sisteme de instruire alternative și contemporane. Structuri, stiluri și strategii”, București, Ed. Aramis, 2007
2. Neacșu, I.: „Instruire și învățare”, București, E.D.P., 1999
3. Potolea, D.: „De la stiluri la strategii și performanțe. Structuri, stiluri și performanțe în învățământ” (coord. I. Jinga și L. Vlăsceanu), București, Editura Academiei, 1989
4. Bruner, J.S.: „Pentru o teorie a instruirii”, București, EDP, 1970
5. Diaconu, M., Jinga, I.(coord.) Ciobanu, O., Pescaru, A., Monica Păduraru, M.: „Pedagogie, în format digital”
6. Dumitru, Gh., „Psihopedagogie”, E.D.P., București, 2003

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI TIMPURII

Prof. Ciobanu Daniela, Grădinița P.P. Nr. 7 Deva

Educația timpurie, ca primă etapă de pregătire pentru educația formală, asigură intrarea copilului în învățământul obligatoriu (în jurul vârstei de 6 ani), prin formarea capacității de a învăța. În România, educația timpurie cuprinde educația copilului în intervalul de vârstă de la naștere până la intrarea acestuia în școală.

Devine tot mai evident că modul în care copilul își începe viața este hotărâtor pentru evoluția sa socială și individuală, iar educația acestuia începe de la naștere. Cele mai importante descoperiri din domeniul educațional, al științelor sociale și al psihologiei au identificat factorii care

dau un start cât mai adecvat în viața ființei umane. Pentru copil, nici o perioadă nu va conta mai mult în viață ca primii ani!

Accentul pus pe educația timpurie și anii preșcolarității este importantă deoarece aceasta este perioada în care copiii se dezvoltă rapid. În cazul în care procesul de dezvoltare este neglijat în acest stadiu, este mult mai dificil ca pierderile să fie compensate mai târziu. Acțiunile întreprinse de părinți și societate în copilăria timpurie au o influență puternică și de durată asupra progresului individual al copilului.

Noul curriculum pentru educația timpurie aduce o viziune îmbunătățită asupra educației pentru acest segment de vârstă, înglobată în conținutul programei, în Metodologia de aplicare a planului de învățământ pentru educația timpurie, în scrisori metodice și recomandări, în ghiduri și îndrumătoare metodice avizate de minister, constituind un demers complex, care valorizează contribuțiile anterioare, experiența și practicile reușite în domeniul educației timpurii din România. Acesta se adresează tuturor cadrelor didactice, managerilor, factorilor de decizie, specialiștilor în domeniul educației timpurii – pedagogilor, psihologilor, consilierilor, cadrelor didactice din mediul academic, care asigură formarea inițială și continuă a cadrelor didactice pentru educația timpurie (prin grade didactice și prin programe, cursuri sau stagii de formare), precum și altor actori de la nivelul societății, cu rol important în educație.

Scopul strategiei în domeniul educației timpurii a copilului este de a-i asigura fiecărui copil dreptul la educație și la dezvoltare deplină pentru a-i da posibilitatea să-și atingă potențialul maxim în acord cu standardele europene și internaționale.

Obiectivul programelor de dezvoltare timpurie este acela de a ajuta dezvoltarea psihică, emoțională și socială a copiilor și, pe termen lung, de a promova supraviețuirea copilului. Focalizarea pe educația timpurie și anii preșcolarității este importantă deoarece aceasta este perioada când copiii se dezvoltă rapid și, dacă procesul de dezvoltare este neglijat în acest stadiu, este mult mai dificil și mai costisitor să compensezi aceste pierderi mai târziu. Este bine cunoscut și evident faptul că alegerile făcute acum și acțiunile întreprinse de părinți și de societate în copilăria timpurie au o puternică și mai de durată influență asupra progresului individual al copilului și asupra progresului națiunilor în sens larg. Calitatea îngrijirii și a protecției în această perioadă sunt cheile care înlătură moartea, boala, întârzierea în creștere, trauma, proasta alimentație, întârzierile de dezvoltare atâta timp cât ele asigură o creștere sănătoasă, stima de sine și abilitatea de a învăța, lucruri care, în schimb, sunt cruciale pentru pregătirea pentru școală, învățarea continuă, eficacitatea programelor școlare și abilitatea viitoare a copiilor de a contribui ca părinți, actori economici și cetățeni.

Investiția în copii cât mai de timpuriu ne conduce, pe termen lung, la dezvoltare socială și la realizarea susținută a drepturilor copilului. De când dezvoltarea copilului este legată de educația timpurie, de sănătate, nutriție și dezvoltare psihosocială, o serie de intervenții trebuie să aibă loc în sănătate, nutriție și educație timpurie. De aceea, conceptul holistic de dezvoltare timpurie combină elemente din zonele de stimulare a copilului, sănătate, nutriție, educație timpurie, precum și comunitate și dezvoltarea femeii, printre altele. Dacă vrem să sprijinim dezvoltarea totală a unui copil toate aceste aspecte trebuie înțelese și ținute în vedere.

Pe plan internațional, perioada de timp pentru educație timpurie este definită ca o perioadă a vieții copilului de la concepție până la vârsta de 8 ani; și asta pentru că, în primul rând, acum are loc cea mai rapidă dezvoltare a creierului. Cei mai importanți sunt primii doi ani din viață, când cele mai semnificative schimbări din punct de vedere intelectual, emoțional, psihologic și social apar.

Copilăria timpurie este cea mai rapidă perioadă de dezvoltare a creierului indivizilor și variază de la naștere până la vârsta de 8 ani, mai mult sau mai puțin. Aceasta este o perioadă critică pe măsură ce copiii trec prin dezvoltarea cognitivă și dobândesc abilități fundamentale, cunoștințe și convingeri despre lume. Cercetătorii care se ocupă de neuroștiințe au estimat că dezvoltarea creierului este cea mai mare în primii câțiva ani de viață. În această perioadă, creierul experimentează formarea a aproximativ 700 de conexiuni neuronale (sinapse) în fiecare secundă. Formarea sinapselor este cea mai rapidă la naștere și apoi se reduce treptat în timp. De fapt, după această perioadă de proliferare, cele care nu sunt folosite, sunt deconectate printr-un proces numit

„tăiere”. De aceea, copiii învață foarte repede în comparație cu adulții. Montessori a vorbit despre „minte absorbantă”; când suntem copii, mintea noastră este ca un burete: absoarbe informații și senzații din lumea care o înconjoară. Dar, pe măsură ce creștem, creierul nostru devine mai specializat și este mai puțin capabil să se reorganizeze și să se adapteze la experiențele noi. Este perioada în care are loc cea mai rapidă dezvoltare a creierului.

Învățarea este un proces gradual, iar construirea unor premise puternice în copilăria mică reprezintă o condiție prealabilă pentru dezvoltarea competențelor și pentru succesul educațional de la nivelurile superioare, fiind, în egală măsură, esențială pentru sănătatea și pentru starea de bine a copiilor. În acest context, finalitățile educației timpurii, vizează o serie de aspecte, care se constituie în premise ale competențelor-cheie formate, dezvoltate și diversificate, pe traseul școlarizării ulterioare:

- ❖ Dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității copilului, în funcție de ritmul propriu și de trebuințele sale, sprijinind formarea autonomă și creativă a acestuia.
- ❖ Dezvoltarea capacității de a interacționa cu alți copii, cu adulții și cu mediul pentru a dobândi cunoștințe, deprinderi, atitudini și conduite noi;
- ❖ Încurajarea explorărilor, exercițiilor, încercărilor și experimentărilor, ca experiențe autonome de învățare;
- ❖ Descoperirea, de către fiecare copil, a propriei identități, a autonomiei și dezvoltarea unei imagini de sine pozitive;
- ❖ Sprijinirea copilului în achiziționarea de cunoștințe, capacități, deprinderi și atitudini necesare la intrarea în școală și pe tot parcursul vieții.

Educația timpurie ar trebui să ofere un spațiu social, cultural și fizic sigur și primitor, în care copiii să beneficieze de o serie de posibilități de a-și dezvolta potențialul. Conform studiilor privind pedagogia optimă în educația timpurie, un copil și un adult receptiv sunt condiții esențiale pentru învățare și dezvoltare.

Premisele educației timpurii sunt următoarele:

- ❖ vârsta timpurie este cea mai importantă perioadă pentru dezvoltarea personalității copilului;
- ❖ perioada de la naștere până la intrarea în școală cere stimulare;
- ❖ pentru dezvoltarea optimă a copilului este necesar parteneriatul educațional în familie, între familii, în comunitate, între instituții care au rol în creșterea, îngrijirea și educația copilului;
- ❖ și părinții și educatorii au nevoie de sprijin în educarea copiilor.

Educația timpurie presupune:

- ❖ un început bun;
- ❖ un parteneriat educațional (copii-familii-creșă/grădiniță-comunitate);
- ❖ învățarea și dezvoltarea conform ritmului și nevoilor individuale.

Educația timpurie în grădiniță se referă la:

- ❖ învățarea prin joc;
- ❖ participarea copiilor la alegerea activităților, jocurilor, jucăriilor;
- ❖ organizarea adecvată a mediului ambiant;
- ❖ parteneriatul educațional (creșă/grădiniță-familie-comunitate);
- ❖ flexibilitatea strategiilor de predare-învățare-evaluare.

Educația timpurie oferă șanse egale de creștere, dezvoltare, îngrijire, educație, fără discriminare pentru copiii care provin din familii instabile, părinți, cu sănătate precară, cu deficiențe sau cu posibilități materiale financiare scăzute.

În educația timpurie forma specifică de activitate a copilului este jocul, de aceea învățarea depinde la această vârstă de joc. Dezvoltarea copilului este dependentă de ocaziile pe care le oferă jocul. Jocul care asigură dezvoltarea este jocul liber ales, în concordanță cu nevoile și cerințele educative ale copilului. Oferind copiilor ocazii de joc și dându-le posibilitatea de a alege liber jocurile și jucăriile, se deschide motivația intrinsecă pentru activitate și asumarea deciziilor și responsabilităților.

Amenajarea mediului educațional prin arii sau domenii de activitate și joc constituie o formă optimă de realizare a alegerilor timpurii și a ocaziilor de experimentare. Ariile de stimulare sunt o expresie de curriculum creativ; o nouă manieră de organizare a spațiului educativ în care se petrece jocul și deci învățarea. Ele nu se confunda cu activitățile liber alese, organizate în momentele de „pauză” a procesului educativ. Grădinița este mediul ideal de conducere indirectă a dezvoltării personalității copiilor prin oferirea ocaziilor de explorare și relaționare prin joc și, astfel, de dezvoltare a personalității ca parte componentă a educației timpurii. Educația și îngrijirea timpurie a copiilor trebuie considerate drept baza sistemelor de educație și de formare, fapt care se traduce prin asigurarea condițiilor optime de dezvoltare în perspectivă a competențelor cheie de mai târziu. Beneficiarii primari ai educației timpurii sunt copiii, iar beneficiarii secundari sunt părinții, educatorii și toți agenții educaționali din comunitate, iar prin efecte - societatea.

Pentru grupele de vârstă cuprinse în intervalul de la naștere la 6 ani, tipurile de activități desfășurate cu copiii vor viza socializarea copilului (comunicare, familiarizare, integrare, colaborare, cooperare, negociere, luarea deciziilor în comun etc.), obținerea treptată a unei autonomii personale, precum și pregătirea pentru viața socială (parte a acesteia fiind și pregătirea pentru școală).

Educația timpurie este o premisă importantă în procesul de incluziune socială și totodată o condiție pentru performanța academică și socială, care se realizează cu resurse adecvate și în echipă cu personal bine pregătit.

BIBLIOGRAFIE :

1. Curs, E.T.I.C – Educație Timpurie Incluzivă și de Calitate Cod SMIS 2014+: 128215 Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin programul Operațional Capital Uman 2014 – 2020.
2. Ministerul Educației Naționale: "Curriculum pentru educație timpurie 2019".
3. „Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculumul pentru educație timpurie 2019”.
4. Vrăsmaș, E. (2014). Educația timpurie. București: Arlequin.
5. Vrăsmaș, E. și Vrăsmaș, T. (coord.) (2012). Educația incluzivă în grădiniță: dimensiuni, provocări și soluții. Editura ALPHA MDN: Buzău.
6. <http://www.masterprof.ro/files/Eftimie/61752704-ghid-educatie-timpurie-copii-educatori.pdf>

ROLUL PROFESORILOR ÎN ASIGURAREA UNUI MEDIU EDUCAȚIONAL SIGUR, SĂNĂTOS ȘI INCLUZIV

Prof. Dîngă Luminița Melania, Liceul Teoretic Ghelari, jud. Hunedoara

Profesorii sunt coloana vertebrală a sistemelor de învățământ și cheia pentru realizarea obiectivelor de învățare, indiferent de context și situație. Ca parte a măsurilor de izolare legate de COVID-19, directorii școlilor și profesorii s-au mobilizat rapid și au inovat pentru a pune la dispoziția elevilor predare la distanță de calitate, cu sau fără utilizarea tehnologiilor digitale. În plus, profesorii sunt esențiali pentru comunicarea măsurilor care previn răspândirea virusului, asigurându-se că elevii sunt în siguranță și susținuți. Odată cu redeschiderea școlilor, rolul lor a fost la fel de crucial.

Ca urmare a pandemiei de COVID-19, întrebările cu privire la momentul redeschiderii școlilor și modul de redeschidere a acestora în siguranță au fost întrebările de pe buzele tuturor.

Prezintă în continuare o analiză a rolului profesorilor în asigurarea unui mediu educațional sigur, sănătos și incluziv.

Directorii școlilor au trebuit să stabilească priorități și să recunoască faptul că pot fi necesare compromisuri. De exemplu, pentru a reduce numărul de profesori și elevi în incintă pentru a facilita distanțarea fizică, școlile au fost nevoite să se redeschidă în mod selectiv și să eșaloneze revenirea în funcție de clasă și/sau nivel. De asemenea, au trebuit să privilegieze anumite segmente ale populației sau grupuri de elevi, cum ar fi elevii vulnerabili și expuși riscului. Au luat în considerare închiderea repetată a școlilor și au gândit pregătirea clădirilor școlilor și a echipamentelor de siguranță și a profesorilor și personalul didactic auxiliar pentru această situație.

Pentru revenirea la școală au fost necesare șapte dimensiuni:

1. Siguranța și sănătatea
2. Bunăstarea psihologică și social-emoțională a profesorilor și elevilor
3. Dialogul social și comunicarea
4. Pregătirea și instruirea profesorilor
5. Drepturile și condițiile de lucru ale profesorilor
6. Resursele resurse și investițiile
7. Monitorizare și evaluare

1. Siguranța și sănătatea

Odată cu redeschiderea școlilor, sănătatea și siguranța elevilor și a personalului școlilor au fost, ca întotdeauna, elementele cele mai importante. Directorii școlilor au avut un rol cheie în menținerea unui mediu sigur pentru munca profesorilor și învățarea elevilor. Măsurile de securitate și sănătate în muncă emise de autoritățile centrale competente în domeniul sănătății și educației, aliniate la cele publicate de organizațiile internaționale (în special Organizația Mondială a Sănătății și Organizația Internațională a Muncii) au oferit un cadru pe care directorii școlilor l-au implementat și monitorizat în timp ce s-au adaptează la situația și normele locale.

2. Bunăstarea psihologică și social-emoțională a profesorilor și elevilor

Bunăstarea emoțională, managementul stărilor emoționale, păstrarea și menținerea sănătății mintale a copiilor și adolescenților, dar și a tuturor celor implicați în procesul educațional, ce s-au desfășurat în condiții speciale, au devenit preocupări semnificative ale politicilor educaționale. Adaptarea la noile condiții de învățare în situații dificile și la realități a necesitat un efort psihonoțional considerabil din partea profesorilor și elevilor.

Problemele majore asupra asigurării activității psihologice în sistemul de învățământ general din țară constituie: situația de pandemie, criza economică, fenomenul migrației, schimbarea modelului familiei, sărăcia, violența în familie, neglijarea copiilor, lipsa cunoștințelor de utilizare a mijloacele tehnice, abuzul în mediul online, numărul mare de infracțiuni victime ale cărora sunt copii și adolescenții. Toate acestea au provocat multiple probleme psihologice, în special cu referire la afectivitatea elevilor. O altă problemă a fost insuficiența psihologilor în școli, precum și numărul mic al personalului angajat în instituțiile de stat, sau lipsa lor, îndeosebi în regiunile rurale. Managementul afectivității, bunăstarea emoțională și sănătatea mintală devin repere de conținut relevante în contextul provocărilor și al situațiilor actuale dificile .

Afectivitatea constituie o dimensiune psihologică ce denotă un rol substanțial în adaptarea copiilor și adolescenților, adulților în diverse condiții vitale. O bună stăpânire a propriei lumi emoționale constituie un factor excelent de protecție psihologică în perioadele de criză și nesiguranță. Este de apreciat maturizarea afectivă a personalității care se exprimă în competențe emoționale: de conștientizare a stărilor afective, de echilibrare și disciplinare emoțională.

În această perioadă a pandemiei Covid 19, copiii și adolescenții au nevoie de sprijin psihologic mai mult ca oricând și care este acordat astăzi frecvent în regim online. Mulți dintre copiii și adolescenți au trăit în această perioadă, ca și adulții, un cumul de sentimente: incertitudine, izolare față de grupul de prieteni, îngrijorări pentru sănătatea lor și a celor din jur, modificări ale dispoziției, de la tristețe, furie, neliniște crescută, până la atacuri de panică, insomnie, ritualuri compulsive de spălat, dezinfectat, iar uneori opusul – neglijență față de tot ce înseamnă momentan prevenție.

Preocuparea pentru bunăstarea profesorilor, a personalului auxiliar și a elevilor s-a aflat în centrul procesului decizional, echilibrând dorința de a reveni la școală, luând în considerare riscurile profesorilor, personalului auxiliar și elevilor pentru a asigura satisfacerea necesităților celor mai vulnerabili membri ai comunității școlare.

Profesorii au trebuit să fie pregătiți pentru diferitele moduri în care pandemia de COVID-19 îi poate afecta atât pe ei, cât și pe elevi. Mulți profesori și elevi au trecut prin suferință psihologică și socio-emoțională ca urmare a izolării prelungite. Profesorii au avut membri ai familiei bolnavi sau părinți vulnerabili mai în vârstă care au trebuit îngrijiți, în timp ce alții cu vârste înaintate s-au simțit deosebit de sensibili la boală. Pentru profesori, suferința a apărut, de asemenea, din volumul sporit de predare în moduri noi și dificile, fără pregătire și sprijin adecvat - mai ales că au trebuit să ofere concomitent îngrijire suplimentară propriilor copii. Suferința psihologică și socio-emoțională a dus la epuizarea profesorilor. Gestionarea stresului și a mecanismelor de adaptare au fost esențiale pentru a asigura faptul că profesorii pot preda eficient și oferi sprijin psihosocial atât de necesar elevilor.

3.Dialogul social și comunicarea

Toate deciziile legate de redeschiderea școlilor au fost informate prin dialog social și au utilizat strategii de comunicare eficiente. Profesorii, personalul școlilor și organizațiile reprezentative ale acestora au fost implicate activ în stabilirea planurilor pentru redeschiderea școlilor, inclusiv a măsurilor de securitate și sănătate în muncă pentru protejarea personalului.

Comunicarea cu profesorii, elevii și personalul didactic auxiliar cu privire la redeschidere a asigurat claritatea așteptărilor și a evidențiat rolul lor în succesul eforturilor sigure și incluzive de revenire la școală, inclusiv bunăstarea generală și procesul de recuperare a predării și învățării. S-a comunicat clar și regulat cu părinții și comunitățile școlare pentru a le înțelege preocupările și a consolida sprijinul pentru planurile de desfășurare a cursurilor în siguranță. Părinții au știut ce măsuri de protecție au fost instituite pentru a minimiza riscurile pentru sănătate, au cunoscut angajamentul continuu al școlii față de principiile și obiectivele educaționale cheie. Dat fiind că profesorii sunt adesea primul punct de contact cu părinții, ei au fost pregătiți să asigure că toată lumea este informată continuu, cu informații exacte, astfel risipind miturile despre COVID-19.

Ca răspuns la îngrijorările legate de echitate, a fost utilizată o componentă de sensibilizare pentru a încuraja revenirea la școală a elevilor mai vulnerabili, inclusiv a fetelor și a elevilor cu dizabilități.

În mediile cu resurse reduse, comunicările direcționate cu profesorii, părinții și comunitatea locală au fost importante în mobilizarea resurselor suplimentare care au fost esențiale pentru redeschiderea școlilor într-un mod realist și măsurat. Aceasta include resursele umane, precum și contribuțiile financiare și în natură, cum ar fi tehnologii ale informației și comunicațiilor (TIC), materiale imprimate sau echipamente individuale de protecție.

4.Pregătirea și instruirea profesorilor

Pentru a gestiona procesul de revenire la școală, profesorii și personalul didactic auxiliar au primit pregătire și informare adecvată pentru a-și asuma responsabilitățile și a îndeplini așteptările în cadrul efortului de revenire la școală.

Formarea, învățarea reciprocă și colaborarea cu alți profesori, atât în cadrul școlii, cât și la scară mai largă, au fost esențiale. Astfel de sprijin a fost deosebit de important deoarece profesorilor li s-a cerut să ofere atât educație față în față, cât și la distanță, îau existat cazuri în care părinții au ales să țină elevii acasă pentru a continua învățarea la distanță.

Profesorii au reorganizat sălile de clasă pentru a permite învățarea și respectând în același timp reglementările privind distanțarea fizică. Întrucât asigurarea instruirii de calitate a fost o provocare în timpul închiderii școlilor, profesorii au trebuit să evalueze învățarea care a avut loc la domiciliu, online sau offline și să facă ajustări pentru a se asigura că cei care au rămas în urmă sunt ajutați. Au fost necesare abordări flexibile de predare și învățare, învățare accelerată și strategii educaționale de remediere pentru a se asigura că sunt satisfăcute necesitățile tuturor elevilor, mai ales pentru grupurile vulnerabile, inclusiv familiile cu venituri mici, cei cu necesități speciale, minoritățile etnice sau culturale și cei care trăiesc în zone rurale îndepărtate, fără acces la

învățământul la distanță. Profesorii au avut nevoie de formare pentru răspunsuri de urgență, inovare și metode alternative de predare.

Este esențial ca înțelegerea dezvoltării psihologice a copiilor, a rezistenței și a sănătății mintale să fie încorporată în formarea inițială a cadrelor didactice și dezvoltarea profesională continuă. Susținerea copiilor și adolescenților pentru a se simți bine din punct de vedere emoțional constituie un punct forte în a obține rezultate academice mai bune. Dificultățile în plan emoțional împiedică elevii să se conecteze la diverse oportunități de învățare. Dezvoltarea și creșterea personală poate asigura unui elev o mai mare satisfacție de viață, mai multă încredere, autoeficacitate și sentimente de mai mare rezistență și sănătate. Bucuria sau prezența emoțiilor pozitive poate ameliora starea unui elev, adică învățarea are loc mai eficient în contextul emoțiilor pozitive. Bucuria unui elev sporește capacitatea lui de gândire creativă, inovatoare, contribuind la rezolvarea eficientă a problemelor. Exprimarea emoțională a adultului contează și este un model de comportament pentru copil. Verbalizarea emoției pe care o simte adultul îi permite copilului să observe comportamentele asociate etichetei verbale și să imite exprimarea emoției.

Solicitarea consilierii psihologice online sau consilierii psihologice la telefon pentru susținerea stării psihoemoționale benefice, gestionarea stresului și menținerea stării psihologice de bine a fost oferită de specialiștii psihologi din centrele psihologice.

5. Drepturile și condițiile de lucru ale profesorilor

Protejarea drepturilor și condițiilor de muncă ale profesorilor au reprezentat pilonii fundamentali ai efortului de desfășurare a activității școlare. Considerațiile au inclus: strategii planificate bazate pe o evaluare a lacunelor în materie de resurse umane, obligațiile familiale proprii ale profesorilor și factorii de risc personal, capacitatea de a se deplasa în siguranță la școală și capacitatea de a asigura un număr minim de ore de instruire zilnică. În același timp, s-a asigurat conformitatea cu standardele internaționale relevante și cu legile naționale privind drepturile lucrătorilor și nevoia de siguranță, sănătate și bunăstare socio-emoțională. Aceste aspecte s-au aplicat și în privința personalului auxiliar didactic și nedidactic.

6. Resursele și investițiile

Deciziile de redeschidere au depins de capacitatea școlilor de a planifica, obține sau mobiliza bugetele și resursele necesare pentru activarea protocoalelor de igienă și sanitație, asigurarea distanțării fizice și consolidarea capacității profesorilor și a personalului didactic auxiliar de a livra finalitățile învățării.

Crearea bugetelor școlare legate de COVID-19 a fost un proces comun între școlile care înțeleg necesitățile de pe teren și autoritățile de învățământ competente care pot oferi acces la finanțări suplimentare. În cazurile când școlile au avut resurse limitate, a fost necesară rezolvarea creativă a problemelor, luarea unor decizii dificile și compromisuri. S-au luat măsuri de mobilizare a sprijinului financiar local, a resurselor umane sau a contribuțiilor în natură prin comitetele de conducere a școlilor, asociațiile de părinți-profesori și alte rețele comunitare.

În aceste scenarii, procesul de bugetare a oferit o oportunitate directorilor școlilor să regândească modalitățile tradiționale de realizare a lucrurilor, făcând apel la cunoștințele, bunurile și expertiza ONG-urilor cu experiență. Întreprinderile locale au fost dispuse să susțină efortul de revenire la școală prin donații, împrumuturi sau achiziționarea la preț redus a inovațiilor care susțin predarea și învățarea.

7. Monitorizare și evaluare

Redeschiderea școlilor a necesitat monitorizare, evaluare și adaptări eficiente la implementare, după cum s-a considerat necesar. Pe baza instrumentelor din partea Ministerului Educației, profesorii s-au adaptat și și-au luat în serios, ca întotdeauna, rolurile în livrarea unei predări de calitate și promovarea unui mediu de învățare sigur.

Bibliografie

1. Batog, M. (2020). „Asigurarea psihologică a personalității în contextul provocărilor societale.” În: Ziarul Univers Pedagogic Pro, nr.11 (706), p. 5

2. „De la anxietatea normală la tulburări de anxietate în vremea de Coronavirus.” Interviu cu dr. Cornelia Paraipan. (2020). Disponibil: <https://www.paginadepsiologie.ro/de-la-anxietatenormala-la-tulburari-de-anxietate-in-vremea-coronavirus-inteviu-cu-dr-cornelia-paraipan/>
3. „Gestionarea emoțiilor negative” (2019). Equatorial. p.1-5. Disponibil: https://equatorial.ro/wp-content/uploads/2019/11/Gestionarea_emotiilor_negative.pdf
4. Notă tehnică a RIEU privind educația în timpul pandemiei de COVID-19, Standarde minime RIEU pentru educație: Pregătire, răspuns și recuperare, Rețeaua inter-agenții pentru educație în situații de urgență, 2020
5. Programul național în domeniile cercetării și inovării pentru anii 2020-2023. Aprobare prin Hotărârea Guvernului nr.381/2019. (2019). Disponibil: https://mecc.gov.md/sites/default/files/pnci_romana.pdf.

MIJLOACE DIDACTICE ADECVATE ÎN SPECIALITATE ȘI NEVOIA DIVERSIFICATĂ A ACESTORA ÎN EDUCAȚIA ECONOMICĂ

Prof. Ciocan Carmen, Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia

Selectarea și utilizarea corectă a mijloacelor de învățământ sunt condiționate de cunoașterea funcțiilor pedagogice, dintre care, amintim:

- Funcția de instruire
- Funcția de motivare a învățării și de orientare a intereselor profesionale ale elevilor
- Funcția demonstrativă
- Funcția formativă și estetică
- Funcția de școlarizare substitutivă sau de realizare a învățământului la/de la distanță
- Funcția de evaluare a randamentului elevilor

Funcția de instruire - mijloacele de învățământ au valoare de instrumente pedagogice de comunicare rapidă și eficientă a informațiilor, instrumente ce se interpun între logica științei și logica elevului și care înlesnesc și optimizează comunicarea educațională profesor-elev. Ele au funcție de mediere a instrumentelor psihice prin intermediul celor pedagogice. Posibilitățile de codificare a informațiilor conținute în mesaje sunt diverse imagini, simboluri, sunete, grafice ceea ce contribuie la esențializarea conținuturilor științifice, uneori dificile și abstracte, în modalități accesibile și chiar plăcute.

Prin organizarea experienței senzoriale a elevilor, mijloacele de învățământ contribuie în bună măsură la constituirea și consolidarea structurilor perceptive operatorii, ameliorând capacitatea elevului de a înregistra, prelucra și interpreta informațiile primite, operațiile perceptive de explorare, comparare, fixare, precum și caracterul rațional al acțiunilor perceptive.

Funcția de motivare a învățării și de orientare a intereselor profesionale ale elevilor este legată de încărcătura emoțională a imaginii audio-vizuale, care se adresează direct sensibilității elevului. Mesajele vizuale și auditive stimulează la elevi curiozitatea, interesul, dorința de cunoaștere și de acțiune și creează momente de bună dispoziție, toate acestea contribuind la mobilizarea efortului în procesul de învățare.

Funcția demonstrativă. Această funcție este valorificată în situațiile educative în care există constrângeri legate de structurarea și transmiterea mesajului educațional, datorate caracteristicilor obiectelor, proceselor și fenomenelor studiate: dimensiuni foarte mici sau foarte mari, ritm lent sau alert, dinamica. Aceste caracteristici fac imposibilă studiarea lor nemijlocită, de aceea se recurge la substitute ale obiectelor, proceselor și fenomenele reale: modele materiale și ideale sau mijloace tehnice de instruire.

Funcția formativă și estetică. Comunicarea audio-vizuală se caracterizează printr-o organizare cronospațială impusă, care îl obligă pe profesor la un plus de rigurozitate în

sistematizarea informației, cu efecte benefice asupra formării și dezvoltării structurilor cognitive ale elevilor. Aceștia se exersează în realizarea de analize, comparații în surprinderea notelor esențiale, ceea ce are drept efect sporirea capacităților de operare a procesului gândirii.

Funcția de școlarizare substitutivă sau de realizare a învățământului la/de la distanță reprezintă activitatea în realizarea căreia intervin, cu predilecție, televiziunea, precum și rețelele computerizate naționale și internaționale.

Funcția de evaluare a randamentului elevilor. Încă din deceniile 6-7, din timpul învățământului programat se utilizează dispozitive mecanice de evaluare a rezultatelor școlare ale elevilor; în timp, lor li s-au adăugat cele electrice și cele electronice

Contribuția tuturor acestor dispozitive la optimizarea operației de evaluare a progresului școlar poate fi evidențiată, din cel puțin două puncte de vedere:

- s-au eliminat factorii perturbatori de natura subiectivă care intervin în verificare și notare
- s-au amplificat calitățile diagnostice și prognostice ale notării

Grație exercitării funcției de instruire, fiecare categorie de mijloace de învățământ poate fi considerată o modalitate de transmitere a cunoștințelor. De aceea, se impune ca, în alegerea mijloacelor de învățământ să se aibă în vedere eficiența lor în transmiterea unor informații noi, precum și în formarea unor priceperi și deprinderi intelectuale, care se vor transforma în instrumente utile în asimilarea de noi informații.

Desigur că, profesorul este acela care proiectează și creează situații didactice în care se utilizează mijloace de învățământ, organizează și îndrumă activitatea elevului, ajutându-l să învețe. Procesul învățării nu are la bază simpla percepție, ci el presupune activitatea intelectuală efectivă a elevului. Prin urmare, soft-urile prezentate odată cu utilizarea mijloacelor de învățământ, nu sunt simple materiale intuitive care să fie observate de elevi; ele își îndeplinesc funcția didactică numai dacă sunt utilizate efectiv de aceștia. Altfel spus, eficiența oricărui mijloc de învățământ presupune asigurarea caracterului complementar al predării – învățării.

Utilizarea unui singur mijloc de învățământ, indiferent din ce categorie face parte și indiferent cât de bine conceput și realizat ar fi el, nu poate da maximul de eficiență. Mijloacele de învățământ trebuie selectate, utilizate și îmbinate în funcție de contextul pedagogic concret, respectiv de celelalte elemente constitutive ale strategiilor didactice: sistemul de metode didactice, formele de organizare a activității didactice etc. Un mijloc de învățământ nu este eficient în sine, ci numai ca element component al unui sistem de mijloace de învățământ, care se sprijină reciproc și care se integrează într-o strategie de instruire sau autoinstruire coerentă.

Selecția, stabilirea și integrarea mijloacelor de învățământ în cadrul unei lecții se realizează prin racordarea permanentă a acestora la obiectivele instruirii, la conținuturile concrete ale unităților de învățare/lecțiilor, la metodele și procedeele didactice.

În concluzie selectarea mijloacelor de învățământ trebuie făcută cu multă competență fără suprasolicitări sau exagerări. Pentru o bună desfășurare a activității instructiv educative Colegiul Economic „D.P.M.” Alba Iulia dispune de o serie de mijloace de învățământ și anume Leptop-uri , videoproiectoare cu programe în Power Point, televizor LSD + DVD, un laborator de contabilitate cu calculatoare unde elevii desfășoară ore începând cu clasa a-XI-a și laborator de discipline informatice dotat cu calculatoare și server.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, Ioan, „Perfecționarea lecției în școala modernă”, Bucucurești, Ed. Did. și Ped. 1983
2. Cerghit, Ioan, Mijloace de învățământ și strategii didactice - 1988
3. Miron Ionescu și Ioan Radu, Didactica modernă, Editura Dacia 2001
4. Metodica activităților instructiv educative, Editura Aurel Vlaicu Arad 2004

ABORDĂRI DIDACTICE SPECIFICE PREDĂRII ONLINE

Prof. Gherghel Livia Marilena, Liceul Teoretic Ghelari, jud. Hunedoara

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației, pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală.

Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Specifice predării on-line pot fi următoarele abordări:

- Jigsaw Classroom este o abordare didactică care implică, în esență, elevii care le predau unii altora reciproc și, de asemenea, pot funcționa bine în mediul flipped. De obicei, profesorul împarte elevii în grupuri (încercați să grupați elevii din diferite culturi, abilități și genuri împreună). O componentă cheie a Jigsaw este capacitatea de a acoperi un subiect larg, în detaliu, într-un timp mai scurt.
- Cartografierea minții - există o serie de studii care au arătat că utilizarea reprezentărilor vizuale și grafice ale materialelor de învățare complexe îi ajută pe elevi să-și organizeze mai bine ideile și crește semnificativ adoptarea și păstrarea informațiilor. Hărțile minții sunt un exemplu recunoscut de metode de predare constructiviste, deoarece îmbunătățesc procesul de învățare a modelării.

- Învățare pe teren - experimentarea și descoperirea „în domeniu” este o tehnică suplimentară de predare constructivistă care permite din nou descoperirea ghidată și activă, îmbunătățind preluarea și păstrarea de fapte și idei noi. Există o serie de modalități prin care profesorii pot îmbunătăți studiul pe teren folosind instrumente online.

Acestea vor încuraja colaborarea, vor ajuta la preluarea și înregistrarea datelor și vor permite o mai bună organizare a informațiilor odată ce porțiunea pe teren a proiectului este finalizată. Combinarea realității augmentate cu aplicațiile mobile poate crea un mediu captivant, într-o serie de setări educaționale și dintr-o gamă largă de vârstă.

Învățarea nu se întâmplă pur și simplu în interiorul unui individ, ci în cadrul rețelei și în interior. Ceea ce diferențiază conectivismul de teoriile precum constructivismul este părerea că „învățarea (definită ca cunoștințe acționabile) poate să locuiască în afara noastră (în cadrul unei organizații sau a unei baze de date), este axată pe conectarea seturilor de informații specializate și a conexiunilor care ne permit afla mai multe sunt mai importante decât starea noastră actuală de a cunoaște”. Conectivismul vede cunoașterea ca o rețea și învățarea ca un proces de recunoaștere a modelului. Conectivismul are asemănări cu zona de dezvoltare proximală a lui Vygotsky (ZPD) și teoria activității lui Engeström. Expresia „o teorie a învățării pentru era digitală” indică accentul pe care conectivismul îl dă efectului tehnologiei asupra modului în care oamenii trăiesc, comunică și învață. Conectivismul este o integrare a principiilor legate de haos, rețea, complexitate și teorii de autoorganizare.

Bibliografie,

1. Petre Botnariuc, Constantin Cucos, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olimpiu Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu, Simona Velea, Școala online, Raport de cercetare evaluativă, Elemente pentru inovarea educației, Editura Universității din București, mai 2020

EVALUAREA PERFORMANTELOR ȘCOLARE ÎN MEDII EDUCAȚIONALE DIGITALE

Prof. Humeniuc Ramona, Colegiul Național “Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În ultimul an, pe măsura introducerii diferitelor schimbări în sistemul de învățământ din România în contextul pandemic COVID-19, au fost regândite și aplicate noi forme organizare și transmitere a cunoștințelor, dar și de evaluare, în mediul online. Deși suntem încă, în mare măsură, tributari metodelor tradiționale, deplasarea accentului educației dinspre profesor către beneficiarul acesteia, elevul, presupune și remodelarea formelor și modalităților de evaluare a cunoștințelor, a competențelor, a capacităților acumulate de elevi.

Evaluarea în termeni de competențe, capacități, atitudini, la nivelul elevilor de liceu, are avantajul de a fi mai permisivă, mai deschisă, permite stabilirea a „ceea ce știe să facă elevul”, dezvoltă deprinderi care pot fi utilizate pe parcursul întregii vieți, permite operațiuni mai complexe de analiză și sinteză și, dacă este combinată cu organizarea activității pe grupe de lucru, permite o mai bună relaționare între elevi, între elevi și profesori, dezvoltă abilitățile de comunicare și de acceptare a celuilalt.

În activitatea curentă, la clasă, o preocupare constantă o reprezintă promovarea inovației didactice prin intermediul Noilor Tehnologii ale Informației și Comunicării (NTIC) la disciplina fizică, pornind de la competențele care trebuie formate elevilor, stabilite prin curriculum pentru gimnaziu și liceu. În contextul învățământului la distanță am avut ocazia să investighez variante digitale

pentru metode de evaluare precum testarea computerizată online și offline, proiectul, portofoliul, autoevaluarea și interevaluarea, jurnalul reflexiv reinventat prin intermediul blogurilor.

Testarea computerizată

Metodele de testare online pot fi aplicate pentru cele trei forme de evaluare tradițională: *inițială*, *formativă (continuă)* și *sumativă (cumulativă)*, ca modalități de examinare sau autoevaluare.

- **Google Forms** este una dintre cele mai cunoscute aplicații prin intermediul cărora pot fi create formulare/chestionare rapid și simplu. Pentru profesori, Google Forms poate fi un instrument de mare ajutor în evaluarea elevilor, prin formulare care le testează cunoștințele asupra unei lecții/materii (formularele sunt aplicații Google Docs – un procesor de texte care face parte din suita de instrumente Google Drive, care permite realizarea documentelor la care elevii pot colabora în timp real folosind smartphone-uri, tablete și laptopuri, calculatoare. Se pot adăuga tipuri de întrebări, imagini, întrebările pot fi aranjate în ordinea dorită, se poate personaliza formularul cu teme simple de fotografii sau culori. Răspunsurile se pot salva într-o foaie de calcul, Google Sheets, fiind ușor de urmărit.) (fig.1)

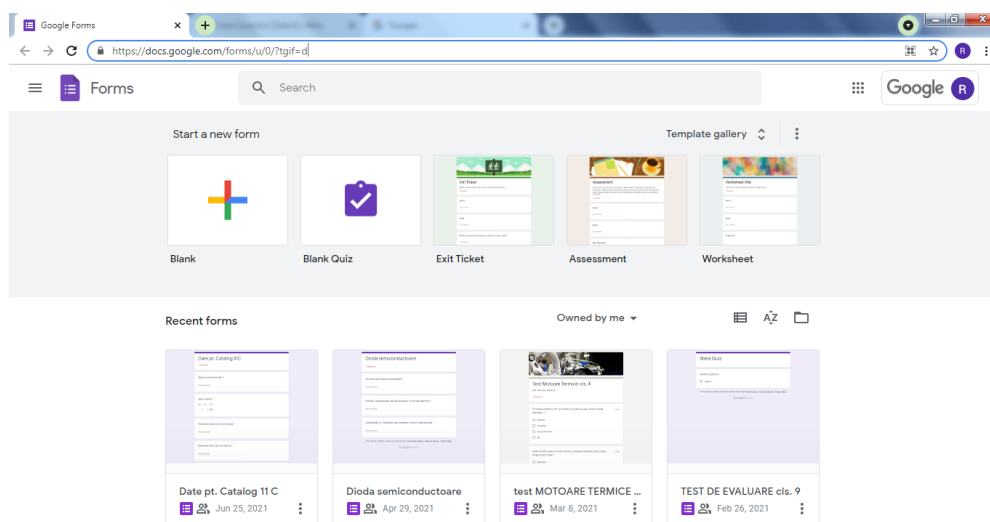

Fig.1 Aplicația Google Forms - captură de ecran

Cu ajutorul aplicației se pot crea teste de tip chestionar, de exemplu, cu răspunsuri de selectare a uneia sau mai multor variante corecte de răspuns dintre mai multe posibile (teste de tip *checkboxes* sau *multiple choice*). Fără a pune accent pe creativitate, testele de tip chestionar permit o evaluare obiectivă, fiind aplicabile oricărei discipline, însă presupun din partea profesorului un efort în pregătirea întrebărilor și a variantelor de răspuns care să provoace elevii la o privire de ansamblu asupra materiei evaluată și la o atenție sporită pentru a decela răspunsurile greșite ce par corecte.

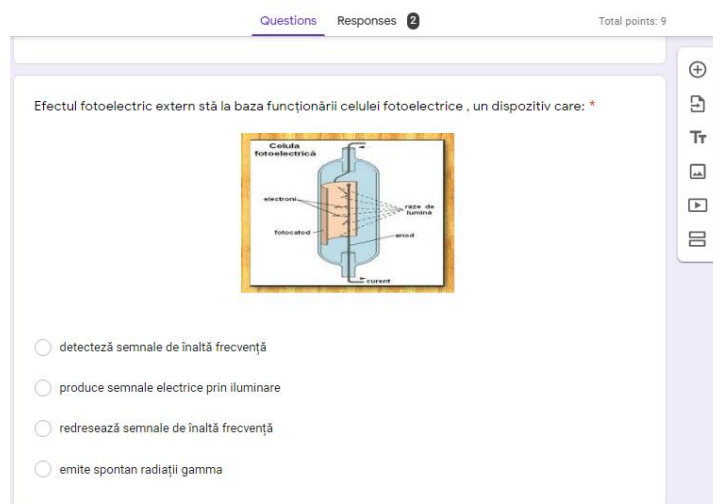

Fig.2 Test tip chestionar Google Forms-Efectul fotoelectric extern

- **Microsoft Forms** este o aplicație care face parte din suita Microsoft 365 și care permite crearea unor teste îmbunătățite prin care se evaluează rapid progresul elevilor dar și obținerea de feedback în timp real. Testele pot avea atribuite un timp global limitat, includ analize statistice, furnizează informații rezumat, precum și rezultate individuale pentru elevi iar rezultatele testelor se pot exporta în Microsoft Excel pentru o analiză mai detaliată. În *fig.3* și *fig.4* am prezentat utilizarea instrumentului **Microsoft Forms** pentru crearea unor teste test grilă la fizică.

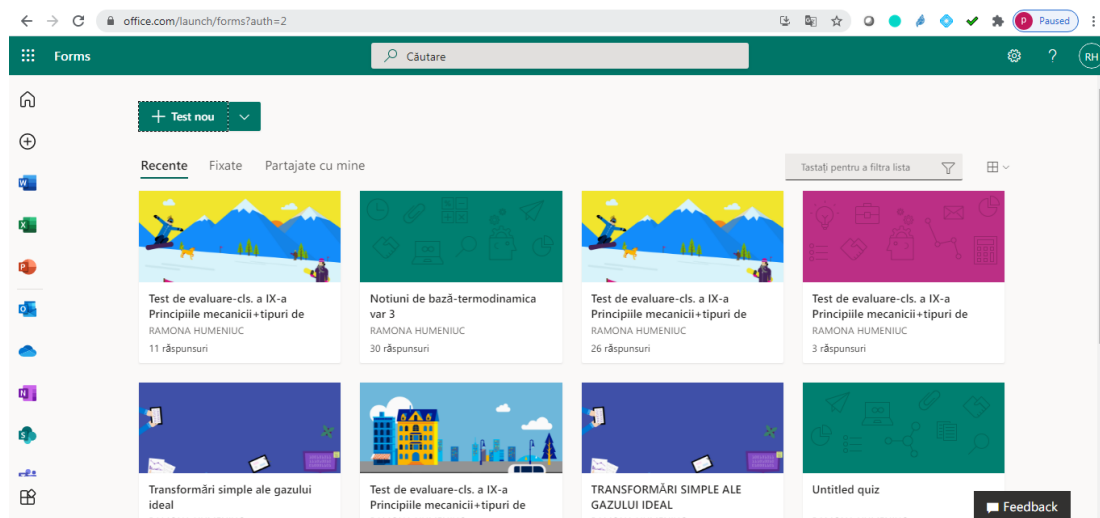

Fig.3 Aplicația Microsoft Forms-captură de ecran

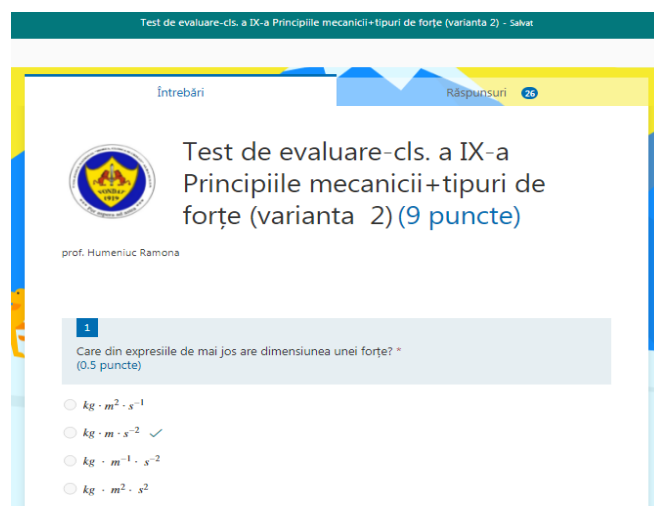

Fig.4 Test tip chestionar Microsoft Forms-Principiile mecanicii+tipuri de forțe

- **Liveworksheets** – numită „aplicație pentru viață” este utilizată pentru a construi activități de învățare, foi /cărți de lucru, care se pot efectua online interactiv, pentru evaluare, cu feedback imediat. Aveți posibilitatea ca profesor să vă înregistrați elevii, să le creați conturi, să le verificați temele în timp real.

- Elevii pot rezolva/completa fișele de lucru online și pot trimite răspunsurile profesorului. Acest lucru este bun pentru elevi (este motivant), poate fi și distractiv, pentru profesor economisește timp și pentru mediu economisește hârtie.
- Fișele Liveworks vă permit să transformați foile de lucru tradiționale tipăribile (doc, pdf, jpg, etc.) în exerciții interactive online cu autocorecție, pe care le numim „foi de lucru interactive”
- Se pot utiliza foi de lucru live pentru a crea propriile fișe de lucru interactive sau puteți utiliza pe cele împărtășite de alți profesori. Foile de lucru interactive profită din plin de noile tehnologii aplicate educației: pot include sunete, videoclipuri, exerciții de drag and drop, unire cu săgeți, alegere multiplă și chiar exerciții de vorbire, pe care elevii trebuie să le facă folosind microfonul.

Fig.5 Captură ecran –Crearea testelor cu instrumentul Liveworksheets

Un sistem de evaluare *online* are avantajul susținerii testului simultan de către toți elevii, sau fiecare elev să-și activeze testul după ce și-a îndeplinit anumite teme prealabile obligatorii, testele pe computer pot fi adaptate la nivelurile individuale de abilități ale elevilor, permit înregistrarea și de progrese intermediare ale elevilor, permit feedback în timp util prin obținerea unui scor rapid. Securizarea modului de testare este foarte importantă pentru ca elevii să nu aibă acces în afara perioadei de examinare decât la testele pregătitoare. Există și dezavantaje ale evaluării în mediul online, care provin din domeniul tehnic: conectare slabă/lipsă la Internet, dispozitive electronice: lipsă sau cu configurații necorespunzătoare (PC, laptop, tabletă, smartphone, camera web, microfon, etc.), acces diferențiat al elevilor la alfabetizarea digitală.

Webografie:

1. <https://www.microsoft.com>.
2. <https://www.google.com>.
3. <https://www.liveworksheets.com/>
4. Brut, M., (2006), *Instrumente pentru e-learning*, Editura Polirom, Iași
5. Ciobanu, C., Cucos, C., Istrate, O., Pânișoara, I.V. (2020), *Educația digitală*, Editura Polirom, Iași
6. Cucos, C. (2009), *Psihopedagogie pentru examene de definitivare și grade didactice*, Editura Polirom, Iași,
7. Ionescu, M., Bocoș, M. (2017), *Tratat de didactică modernă*, Editura Paralela 45, Pitești

ȘCOALA TRADIȚIONALĂ ȘI EDUCAȚIA ÎN MEDIUL ONLINE

Prof. inv. primar IRIMIE NICOLETA, Școala Gimnazială „Axente Sever” Aiud

În contextul pandemiei generate de Covid-19, lecțiile online au început în luna martie a anului școlar 2019 - 2020 destul de nesigur, cu o mulțime de întrebări și probleme de rezolvat.

Ne-am întrebat ce platformă educațională să alegem, cum să creăm o clasă virtuală, ce program de lucru să alegem, cum vom transmite elevilor cunoștințele, cum își vor crea toți elevii cont pe acea platformă, dacă au toți elevii noștri conexiune la internet și computer, tabletă sau smartphone pentru a participa la lecțiile online.

Am găsit soluții pentru toate problemele, de multe ori prin efort individual, fiindcă în foarte scurt timp a trebuit să ne adaptăm cu toții, noii situații. Chiar dacă am postat lecții, teme, teste pe diferite platforme educaționale, am dialogat pe Zoom sau Google Meet, zâmbetul larg de pe chipul elevilor când ne-am revăzut, la școală sau pe stradă, a arătat cât ne-am lipsit unii altora. Am avut astfel prilejul să experimentăm, pe parcursul unui an școlar, pe lângă învățământul tradițional și varianta e-learning. Deși ambele stiluri educaționale prezintă limitări, dar și avantaje, sunt totuși situații în care e-learning poate fi alegerea optimă pentru o instruire eficientă și de succes.

Lecțiile online sunt un instrument de învățare nou pentru majoritatea elevilor, profesorilor, părinților. Deocamdată nu se pot trage concluzii privind aplicarea acestui model de învățare pe termen lung. Cu toate acestea educația în mediul online va fi, cu siguranță, o componentă nelipsită a școlii viitorului. Pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, este însă foarte importantă dozarea corectă a proporțiilor dintre școala tradițională și educația online. Nevoia umană, elementară a dialogului față în față, a interacțiunii directe, în persoană, este de neînlocuit. Printre avantajele susținerii lecțiilor online s-ar putea enumera:

- elevul poate învăța în ritmul lui, fără a fi presat de timp sau perturbat de colegi;
- cursurile și resursele atașate acestora pot fi accesate oricând;
- evaluarea (manuală sau automată) a rezultatelor obținute de elevi se poate realiza relativ rapid;
- învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase și putem spune că, din acest punct de vedere, digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ iar acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu;
- instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru/comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să răspundă elevilor, făcând educația mai productivă prin comunicare dinamică, ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale;
- învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea ca fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale;
- instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații și resurse educaționale cu alți profesori, în timp real. În contextul dinamicii locurilor de muncă, a meseriilor care dispar fiind înlocuite de altele noi, este necesar ca elevii să fie familiarizați cu metode noi de învățare și educație, începând chiar de la școala primară.

De la impactul pe care îl are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă. Printre limitările impuse de învățarea online, menționăm dificultatea profesorului de a oferi: explicații suplimentare pentru înțelegerea conceptelor, fenomenelor, consiliere individuală, feedback pentru corectarea promptă sau pentru corectarea achizițiilor, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Este dificilă monitorizarea progresului fiecărui elev, comunicarea autentică (relaționarea umană). Lipsa unui dialog autentic cu clasa, administrarea dificilă a probelor de evaluare, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, toate acestea sunt obstacole importante în învățarea

online. Perioada în care s-a desfășurat exclusiv școala online a relevat discrepanțe mari între școlile din mediul rural și cele din mediul urban generate, în principal, de lipsa echipamentelor și a conexiunii la internet într-un procent mai mare pentru elevii și profesorii din mediul rural față de cei din mediul urban.

De asemenea, un procent important de elevi și profesori (atât din mediul rural cât și din mediul urban) nu au avut cunoștințele necesare pentru a lucra pe platformele educaționale. Lipsa competențelor de utilizare în context didactic a noilor tehnologii a avut un impact negativ asupra actului didactic, în perioada menționată. Profesorii au constatat că au dedicat mai mult timp educației online decât în maniera tradițională și au reușit mult mai greu să motiveze.

În perioada de organizare a învățării online, rolul părinților a devenit unul mai complex, de la cel de protecție a copilului și asigurării dispozitivelor digitale, la cel spiritual, de ghidare, monitorizare, uneori de provocator intelectual și de diversificator de experiențe. Pentru ca procesul de învățare online să funcționeze bine, părinții sunt implicați de către cadrele didactice în anumite secvențe din timpul lecțiilor online, astfel îmbunătățind relația cu familia. Părinții își dau seama că rolul lor de bază este cel de a acorda un suport emoțional și financiar sau chiar educațional, dacă au pregătirea necesară.

Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, școala trebuie să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să modeleze caractere, într-un context valoric. În acest sens, implicarea în primul rând a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, este evidentă. Relațiile care se stabilesc între oameni în mediul online, comunicarea eficientă și grija față de persoanele apropiate, adică atitudinile și valorile, care constituie fundamentul noii paradigme a educației de calitate, asigură condițiile optime de dezvoltare a personalității elevilor și de integrare în societate.

În concluzie, se pare că ideea îmbinării învățământului tradițional cu instruirea online este soluția optimă. Interacțiunea dintre elevi și profesori în sala de clasă, în timpul orei de curs, este de neînlocuit. Nu toți copiii sunt dispuși să participe la lecții online chiar dacă au posibilitatea să o facă. Le lipsește motivația, le e greu să progreseze fără să comunice direct cu profesorii, cu colegii.

Nu renunțarea la educația tradițională ci învățarea digitală privită ca o completare a educației tradiționale, în sensul eficientizării acesteia din urmă, este viitorul.

Bibliografie:

Internet – EduPedu.ro <http://www.e-scoala.ro/>

Proiectul Școala Online <http://www.scoaladevara.eu/program/module/utilizarea-noilor-tehnologii-in-educatie>

ASPECTE ETICE ȘI DE INTEGRITATE PROFESIONALĂ ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. Pascal Daniela, Școala Gimnazială „Singidava” Cugir

Profesorul a avut, dintotdeauna un rol important în societate, fiindcă prin personalitatea lui, prin comportament și atitudine produce influență în procesul instructiv-educativ. El devine un model pentru elevii săi și chiar pentru părinți și ceilalți membri ai comunității locale, atunci când competența, caracterul, responsabilitatea și moralitatea lui sunt ireproșabile. În acest sens, profesorul trebuie să aibă o conduită etică dovedind profesionalism în activitatea didactică.

Deontologia didactică presupune respectarea anumitor norme de conduită, principii, angajamente, obligații de ordin moral pentru a menține standardele de integritate și profesionalism în instituția școlară.

Provocările de natură etică pe care le întâlnim în școală:

- Discreditarea importanței unor materii ?
- Lipsa de conformitate cu regulile școlii ?
- Limbajul neadecvat?
- Nerespectarea programului /orarului ?
- Lipsa aplicării unor sancțiuni?
- Lipsa de respect?
- Incapacitatea de adaptare la nou?
- Practici care favorizează corupția?

Toate aceste probleme afectează grav imaginea învățământului românesc și încrederea societății în cadrele didactice. O Reformă în învățământ ale cărei măsuri nu au fost duse toate la îndeplinire, modificarea planurilor de învățământ și a programelor școlare, schimbarea metodologiilor privind organizarea și desfășurarea examenelor naționale, schimbările la schimbări atât de frecvente au stârnit un val de nemulțumiri și suspiciuni în rândul cadrelor didactice, părinților și elevilor.

Profesia de cadru didactic, considerată de mulți nobilă, nu și-a dobândit încă pe scara valorilor intelectuale statutul la care are dreptul, atunci conștientizăm pe deplin că este nevoie de o deontologie didactică în care să fie stabilite clar principiile, angajamentele și responsabilitățile. Pornind de la ideea că profesorul formează oameni, că elevii sunt „viitorul de mâine”, iată câteva **valori esențiale pentru profesia de cadru didactic** și anume:

*Relația profesor-elevi-părinți trebuie să se bazeze pe respect reciproc, pe încredere și confidențialitate, să aibă un limbaj potrivit mediului școlar, fiind strict interzise în discuțiile cu elevii și părinții jargoanele, limbajul trivial, eufemismele, injuriile sau orice alte cuvinte jignitoare; să se respecte toate drepturile beneficiarilor direcți și indirecti ai educației; să trateze corect și echitabil toate persoanele cu care interacționează în activitatea didactică (elevi, părinți, colegi); să respecte cultul religios al fiecărui elev și a celor care fac parte din alte etnii.

*Cadrul didactic trebuie să demonstreze corectitudine în tot ceea ce ține de activitatea sa didactică: să nu întârzie de la ore; să evalueze corect elevii; să nu accepte cadouri în schimbul favorizării unor elevi; să nu influențeze/ preseze copiii sau părinții acestora pentru a face meditații particulare; să se evite conflictele de interese în desfășurarea activității didactice, să nu se abată de la valorile promovate de instituție, descurajând practicile imorale, să mențină cu elevii relații strict profesionale.

*Personalul didactic trebuie să-și desfășoare activitatea cu profesionalism, având următoarele obligații: să-și îndeplinească toate atribuțiile în mod responsabil, competent, eficient, corect și cu conștiinciozitate; să dovedească inițiativă și dorința de a-și dezvolta propriile competențe profesionale; să nu manifeste dezinteres și superficialitate față de activitățile desfășurate; să aibă față de părinți, elevi și celelalte cadre didactice o atitudine amabilă, răbdătoare și lipsită de rigiditate; să manifeste, intuiție, prezență de spirit și inventivitate/ creativitate în rezolvarea unor probleme.

*În activitatea pe care o desfășoară, cadrele didactice trebuie să respecte principiul transparenței, având următoarele obligații: să transmită, corect și la timp, informațiile care interesează elevii, părinții, membrii comunității locale, publicul larg sau alte instituții partenere; să informeze periodic părinții despre activitățile desfășurate cu elevii și despre modul cum sunt evaluați aceștia; să comunice deciziile luate privind activitatea didactică, stabilirea unor reguli, a unor regulamente sau privind sancționarea unor elevi direcțiunii, părinților/ Comitetului reprezentativ al părinților, Consiliului clasei.

*Cadrele didactice au datoria să demonstreze responsabilitate prin asumarea următoarelor obligații: să ofere prioritate instruirii și educației elevilor; să se implice activ în problemele profesionale; să dovedească colegialitate și atitudine civică, colaborând cu colegii în vederea educării și instruirii elevilor; să se preocupe pentru îmbunătățirea strategiilor de predare-învățare-evaluare și pentru propria dezvoltare profesională continuă; să respecte în activitatea desfășurată standardele etice și

profesionale; să combată orice act de denigrare, calomniere, dezinformare, care ar putea afecta imaginea unității școlare sau a celorlalte cadre didactice.

**Confidențialitate* are un rol important în activitatea cadrelor didactice, cărora le este interzisă dezvăluirea documentelor, datelor și informațiilor legate de elevi, părinți, colegi, să facă publice sau să folosească informații la care au acces în exercitarea atribuțiilor ce le revin fără aprobare din partea conducerii unității școlare și numai dacă există un drept legal în acest sens; e necesar să păstreze confidențialitatea informațiilor obținute în urma discuțiilor cu părinții sau cu elevii (în cazul discuțiilor cu elevii informațiile pot fi dezvăluite doar dacă este absolut necesar sau este în beneficiul acestora).

*În vederea bunului mers al activității didactice *legalitatea și obiectivitatea* sunt necesare în realizarea unui învățământ de calitate, toate cadrele didactice din unitatea școlară să cunoască și să aplice reglementările legale în vigoare din domeniul educației. De aici derivă următoarele obligații pentru personalul unității școlare: să respecte cu strictețe legile și reglementările din domeniul educației în baza cărora își desfășoară activitatea; să respecte drepturile elevilor și ale părinților; să își exercite atribuțiile prin respectarea regulamentului de ordine interioară a unității școlare; să manifeste interes pentru promovarea politicilor de educație; să transmită către elevi, părinți, alte persoane interesate, informații corecte, bazate pe norme legale și nu pe opinii personale; să informeze corect și la timp pe toți beneficiarii educației despre oportunitățile/ drepturile stabilite prin lege (burse, programe sociale).

În orice unitate de învățământ e necesar să existe un comportament etic în rândul personalului didactic și nedidactic, comportament și atitudine care să fie ca o emblemă a instituției.

Bibliografie:

1. Ordinul nr. 5144/2013 privind aprobarea Strategiei anticorupție în educație
2. Etica și Integritate Academica - autor Toni Gibeau (Centrul de Cercetare în Etică Aplicată București)
3. Codul-cadru de etică al personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobat prin Ordinul MEN Nr. 4831/2018
4. www.tribunainvatamantului.ro/cod-de-etica-sau-cod-deontologic/

TRADIȚII ȘI OBICEIURI POPULARE ROMÂNEȘTI DE DRAGOBETE- PROIECT EDUCAȚIONAL DERULAT ÎN LIMBA FRANCEZĂ ÎN MEDIUL ON-LINE

Prof. Rusu Sofica, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Prin derularea proiectului educațional județean cu titlul „Tradiții și obiceiuri populare românești de Dragobete” în perioada februarie-iunie 2021 s-a dorit promovarea obiceiurilor populare românești străvechi prin implicarea elevilor în activități de cercetare și documentare pe tema sărbătorii mai sus menționate. Documentele lecturate de elevi au fost în limba franceză, ele fiind găsite în mediul on-line, pe site-uri, pe bloguri și pe wikipedia. Câteva resurse digitale utile au fost: www.lepetitjournal.com, www.enroumanie.ro, www.roumanie.ro.

Elevii au avut ocazia să se familiarizeze cu expresii, cuvinte și structuri lexico-gramaticale în limba română și franceză specifice tradiției sărbătorii, identificate în texte în limba franceză. Câteva idei interesante pe care elevii le-au menționat în limba franceză, în lucrările lor surprind simbolurile, semnificațiile și specificul acestei sărbători.

În vremuri străvechi, de Dragobete, flăcăii și fetele se întâlneau în fața bisericii, îmbrăcați în cele mai frumoase haine populare de sărbătoare și plecau prin pădure, în căutarea celor mai frumoase și proaspete flori de primăvară. Apoi, spre seară, ei se adunau în jurul focurilor aprinse pe dealurile din împrejurimile satului pentru a discuta și a se cunoaște mai bine. La sfârșitul întâlnirii,

fetele alergau spre sat, iar băieții care alergau să le prindă doreau să le declare iubirea. Gestul de a săruta o fată în fața comunității, în momentul în care era prinsă de flăcău era modul de a consfinți iubirea în fața comunității. După gestul îmbrățișării fetei, se anunța logodna și nunta.

O altă tradiție în ziua de Dragobete, 24 februarie, respectată în zonele rurale era aceea că nu se sacrificau animalele întrucât ele erau în perioada de rut, când se formau perechile pentru a perpetua specia. În plus, bărbații nu se certau cu soțiile în ziua de Dragobete, căci se credea că nu au noroc tot anul, iar tinerii erau atenți să fie veseli în ziua de 24 februarie pentru a fi îndrăgostiți tot anul.

Fiind o sărbătoare de început de primăvară, o altă tradiție era ca fetele să culeagă ultima zăpadă de pe câmp, să o topească și să păstreze apa pentru a se spăla cu ea față și pe corp ca să rămână frumoase tot anul și să fie iubite de băieți.

Românii au început să celebreze Sfântul Valentin sau Saint-Valentin în limba franceză, Valentine's Day în limba engleză la începutul anilor '90. Mai recent, o nouă tendință a apărut în România-aceea de a celebra sărbătoarea tradițională de Dragobete în locul celei importate din Occident. În media, se organizează campanii tematice pentru a aminti românilor semnificațiile acestei sărbători tradiționale cu rădăcini milenare. Ziua de Dragobete a început să fie celebrată în marile orașe, fiind puțin cunoscută de către copii și tineri. Acum este considerată sărbătoarea îndrăgostiților, o alternativă românească a sărbătorii Valentine's Day. Este și o sărbătoare a primăverii, a naturii care renaște, a iubirii care-i animă pe tineri, fete și băieți care își doresc întemeierea unei familii.

Altădată, Dragobetele marca începutul unui nou an agricol, în perioada 24 februarie-1 martie. Data de 24 februarie nu a fost aleasă întâmplător, ea reprezintă începutul regenerării, renașterea la viață. Este perioada în care întreaga natură renaște, păsările își fac cuibul, iar ursul iese din bârlog. Iubirea renaște și ea în regnul uman, la fel renaște regnul vegetal sau animal, iar ziua de 24 februarie este cea zi specială în care fiecare se pregătește să renască, să primească primăvara în viața lui și în suflet.

Dragobete era numit și Dragomir, iar la daci era considerat un zeu al celebrării căsătoriei sau nașul care asistă la celebrarea mariajelor la începutul primăverii. Este zeul care protejează sentimentele frumoase de dragoste, bucuria de a trăi. Se spune că cei care se întâlnesc în ziua de Dragobete vor lega o prietenie durabilă, o uniune spirituală veșnică, o iubire profundă și mistică.

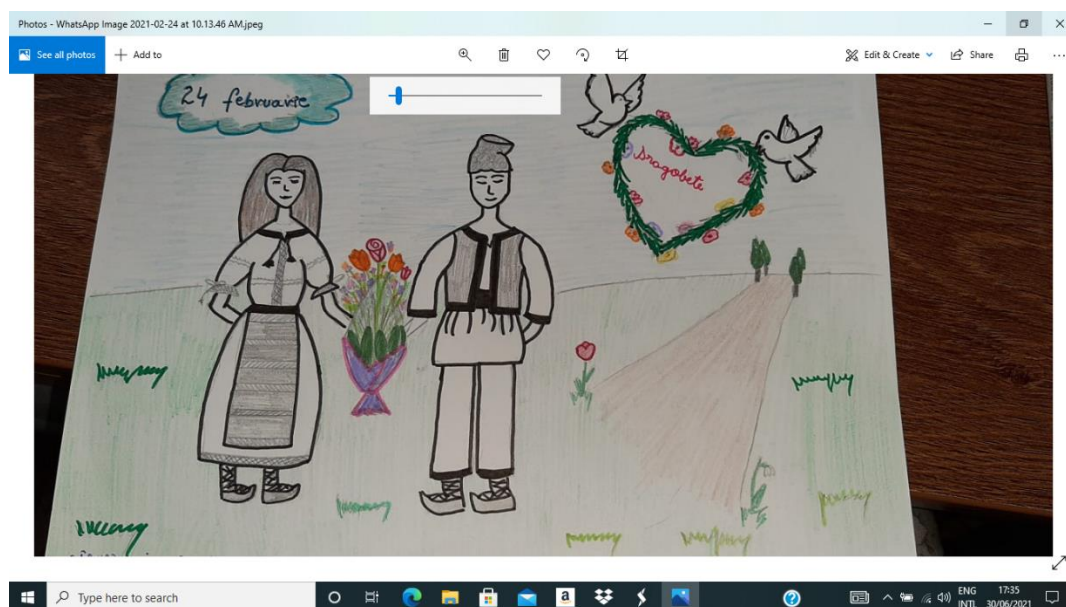
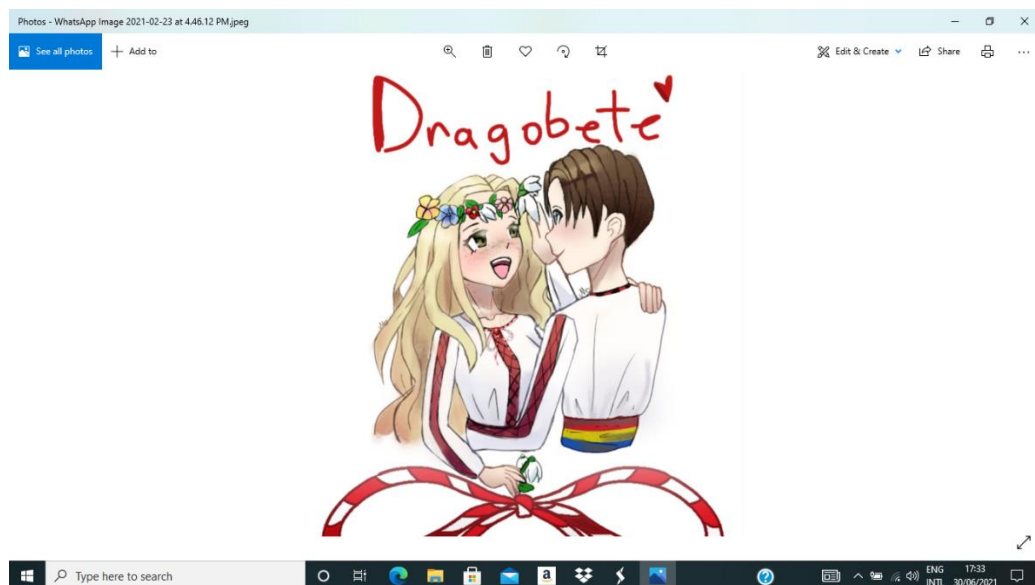
Dragobetele este o sărbătoare a veseliei, o ocazie de a lega noi prietenii, un izvor de viață, iar în unele comunități rurale tradiționale, se crede că cei care sărbătoresc Dragobetele vor avea un an prosper și vor fi la adăpost de boli, de necazuri, de calamități.

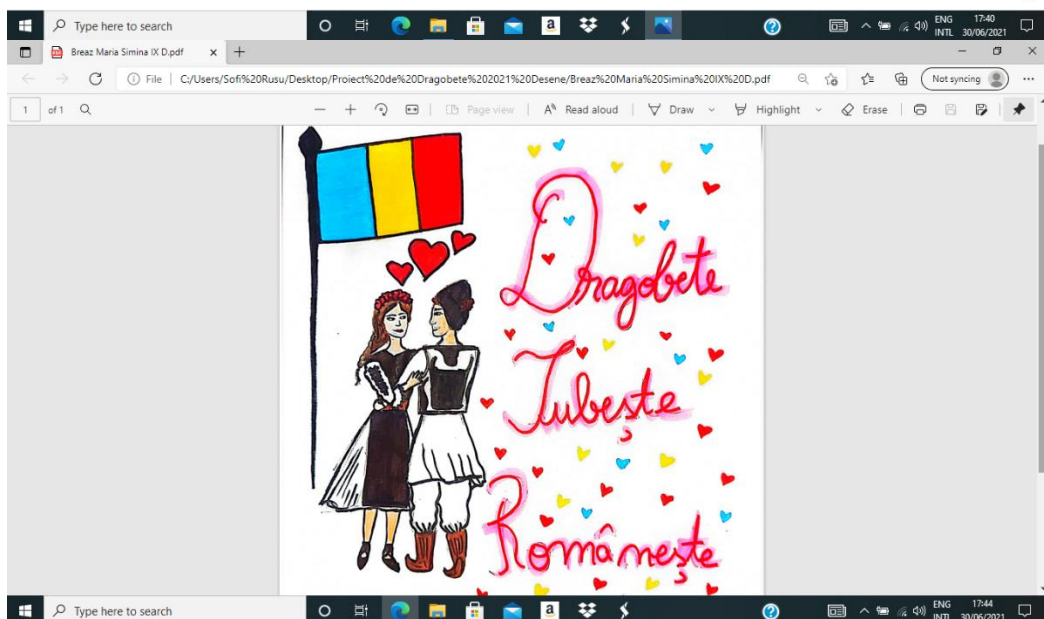
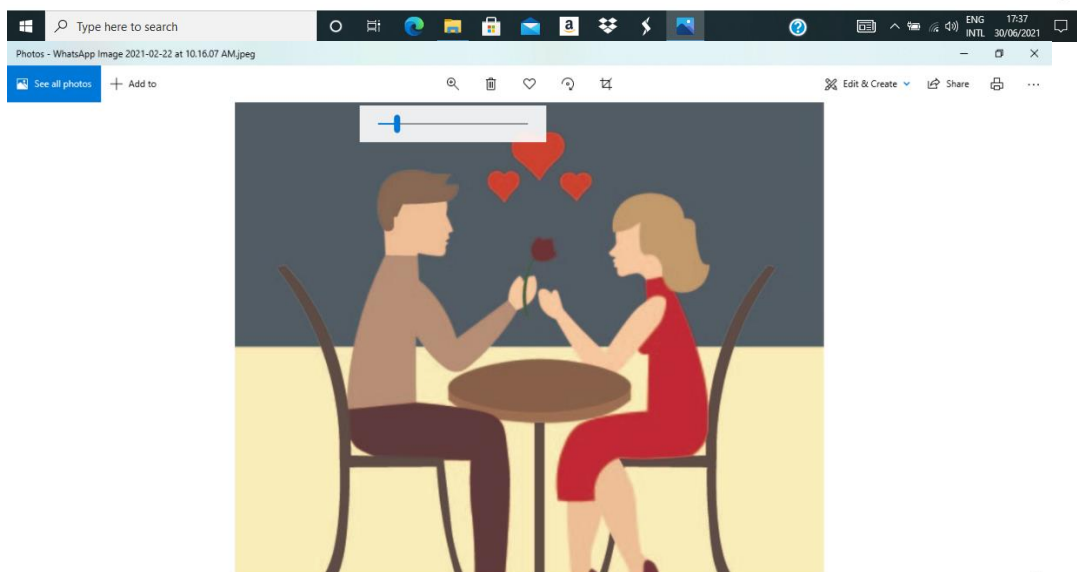
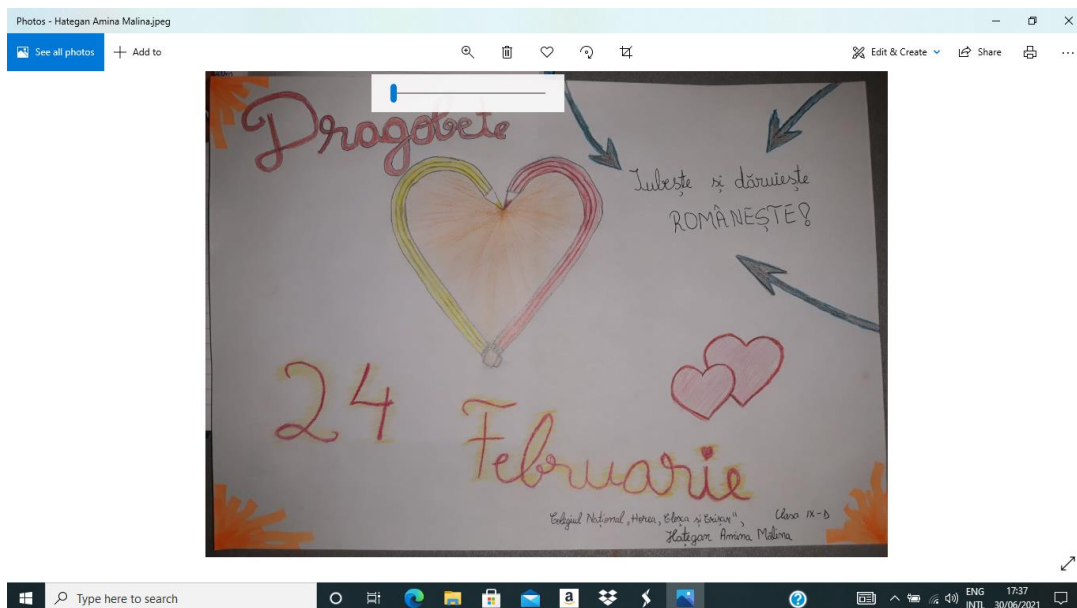
Proiectul a fost derulat în mediul on-line, mediu care a permis acces la cele mai variate și bogate resurse și conținut digital pe tema abordată, iar platforma G Suite for Education a permis efectuarea de lecturi de texte și documente, vizionarea de filme și materiale video, interacțiunea elev-elev, elev-profesor, redactarea de texte în limba franceză, prezentare de referate în Power Point sau Google slide. Elevii au avut șansa să-și dezvolte abilitățile practice și tehnologice, să utilizeze softuri pentru a realiza desene inspirate de Dragobete. Elevii au fost motivați să învețe limba franceză pornind de la imagini, filmulețe, fond muzical, texte scurte în limba franceză, au avut o receptivitate mai crescută la informațiile venite din zona digitală, accesul la informație a putut fi realizat la orice oră și în orice loc.

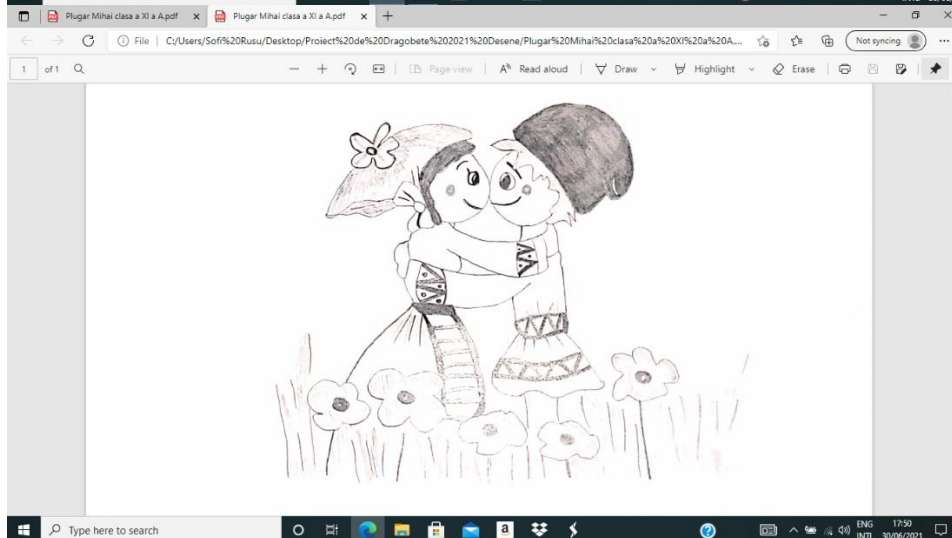
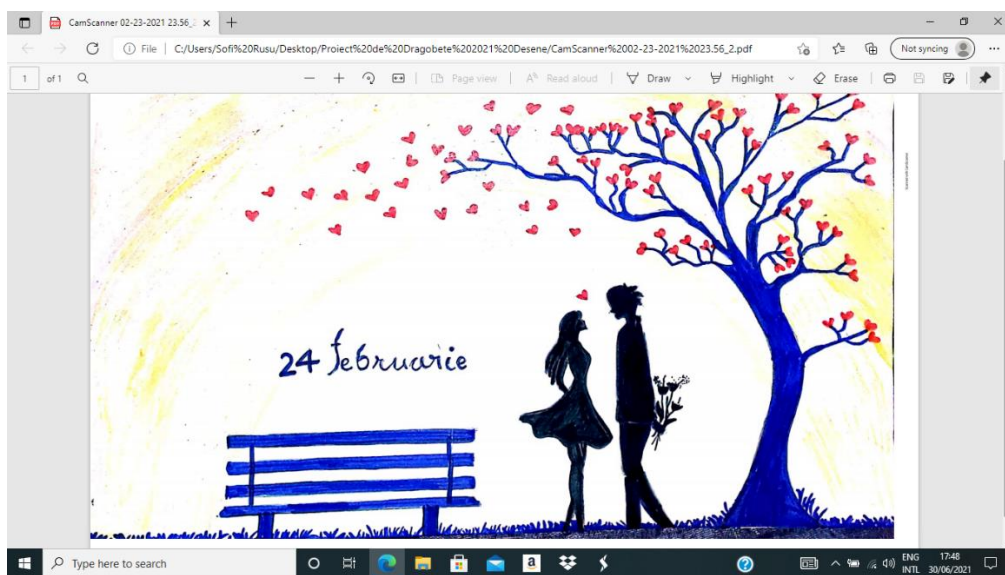
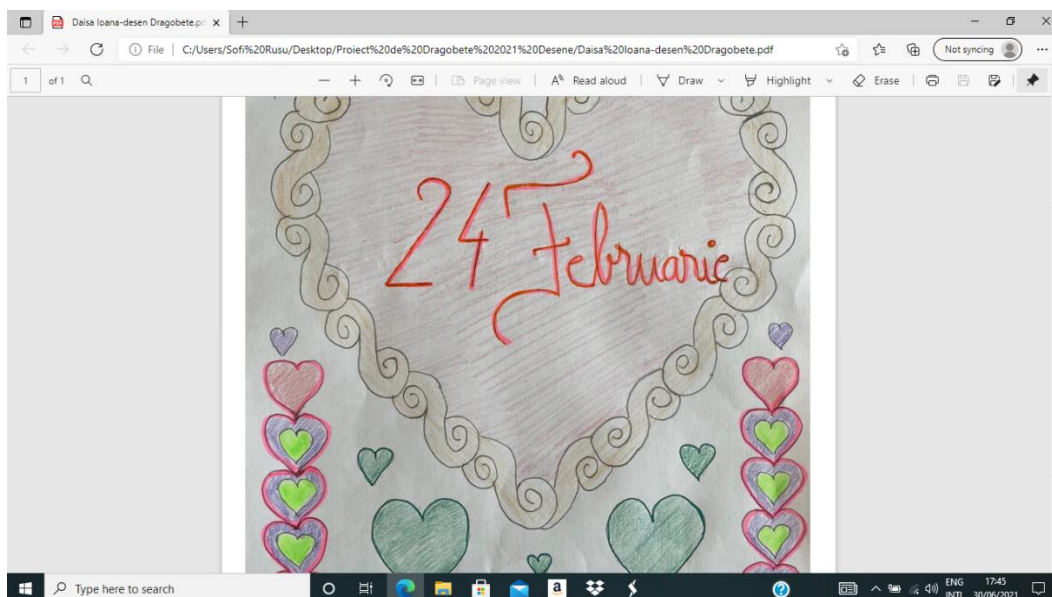
Bibliografie

1. Articolul cu titlul *Dragobete la fête des amoureux*. Consultat în 20 aprilie 2021, disponibil la adresa: <https://lepetitjournal.com/bucarest/communaute/dragobete-la-fete-des-amoureux-la-roumaine-250603>
2. Articol cu titlul *Dragobete-Saint- Valentin*. Consultat în 12 aprilie 2021, disponibil la adresa: <https://enroumanie.ro/dragobete-saint-valentin/>
3. Articol cu titlul *Roumanie- la fête populaire de Dragobete*. Consultat în 29 aprilie 2021, disponibil la adresa: <https://www.roumanie.com/Roumanie-la-fete-populaire-de-Dragobete-A001971.html>

Desene realizate de elevi

ASPECTE DIN VIAȚA ȘCOLILOR DIN JUDEȚUL ALBA ÎN PERIOADA INTERBELICĂ

Profesor Teompa Aviu Ștefan, Liceul Tehnologic „Dorin Pavel” Alba Iulia

Numărul mare de elevi într-o clasă, sistemul de învățământ în regim simultan, este o realitate a perioadei interbelice. Numărul redus de învățători, face ca fiecare început de an școlar să fie sub semnul incertitudinii; începutul de an școlar 1932-1933, nu s-a realizat la momentul potrivit deoarece lipseau învățătorii în 32 de școli, problema se rezolva prin învățători ajutor (nu aveau studii de specialitate) sau rolul de învățător era îndeplinit de preot.

Pentru anul școlar 1929-1930, rapoartele înaintate de către școli revizoratului școlar sunt mai practice și încercau să surprindă realitatea. Un astfel de raport, întocmit la 20 octombrie 1929 de către directorul Școlii normale de Stat din Răhău, învățătorul Simion Floca:

1. Sălile de clasă sunt curate, combustibilul suficient și bun;
2. Starea sanitară a elevilor este bună;
3. Frecventarea școlilor pe luna octombrie a fost mulțumitoare, copii nu au lipsit fără motiv;
4. Programele analitice și orarele sunt făcute și înaintate spre a fi aprobate, afară de programele la clasele IV-V a învățătorului V. Galu care a lipsit de la post;
5. Studiul religiei se predă din partea domnului învățător și elevii cercetează regulat biserica;
6. Inspecția școlară n-a fost;
7. Învățătorului V. Galu care a lipsit de la post, fiind bolnav;
8. Activitate extrașcolară pe luna octombrie nu s-a făcut;
9. Comitetul școlar s-a îngrijit de combustibilul și curățenia din clase;
10. Alte lucruri și întâmplări școlare.

Gradații învățătoresți.

On. Minister cu ordinul No. 154575—1926 a aprobat gradațiile următoare cu începerea dela 1 Ianuarie 1927 :

Gradația I-a.

Aurel Tecșa, Bena Silvia născ. Savu, Hinta Hermina, Dumitru Raceu, Septimia Vancea, Eugen Bătăcui, Maria Theis, Virgil Bica, Felicia Cristescu, Veturia David.

Gradația II-a.

Ioan Giurca, Mihail Gherman, George Cozma.

Gradația III-a.

Oprincar Petru, Bădilă Grigorie.

Gradația IV-a.

Silviu Pauletti, Văd. Aurelia Marcu, Ioan Muntean, Silvestru Morușca, Ordean Daniil.

Gradația V-a.

Ioan Bucur, Cinchendea Teodor, Nechifor Borza, Ioan Lucaciu, Cornel Domșa, Augustin Dura, Galacteon Bica, Ioan Bucur — Limba, Traian Pașca, Trifa Alexandrina.

Cadrele didactice care au obținut gradații în anul 1927

Disciplina religie, având două ore pe săptămână era predată de învățător sau preotul localității, în funcție de particularitățile fiecărei școli, de relația dintre școală și biserică.

Ministerul Instrucțiunii, Cultelor și Artelor, în urma intervenției Patriarhiei Române și ținând seama de modificările din Legea învățământului primar, publicată în Monitorul Oficial nr. 96 din 22

aprilie 1932, învățământul religios în școlile primare se va preda de către preoți. „*Aducându-vă la cunoștință cele mai sus, veți da ordin direcțiunilor școlare din județul D-voastră că în înțelegere cu preotul din localitate, cu începerea noului an școlar, să întocmească orarul fixând pentru fiecare clasă două ore de învățământ religios, prevăzute de lege*”, se transmitea revizoratului școlar de către Direcția învățământului primar, Biroul administrativ de control din cadrul Ministerului Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor.

Revizoratul Școlar a fost un mijlocitor pe lângă primăria comunelor pentru a sprijini școlile: construirea sau repararea celor existente, cumpărarea de locații adecvate, asigurarea combustibilului pe timp de iarnă, acesta fiind în general lemnul.

Într-o adresă din 27 octombrie 1932, adresată de Revizorul Școlar al județului Alba, prefectului, îi aducea la cunoștință situația îngrijorătoare în care se aflau școlile primare, în ceea ce privește posibilitatea funcționării, în anul școlar 1932-1933. Potrivit Legii Învățământului Primar al statului, „*întreținerea lucrărilor la școlile primare, cade în sarcina comunelor, astfel autoritățile administrative județene și comunale sunt obligate a se îngriji de susținerea lor, asigurându-le posibilitatea unei bune funcționări*”.

Cu toate acestea, numeroase autorități comunale au lăsat școlile lipsite de sprijin material, care să asigure întreținerea și buna funcționare, nerespectând prevederile legii, această problemă a neimplicării autorităților locale este mereu adusă în discuție de către directorii de școli în rapoartele lunare înaintate către revizorul școlar.

„*Suntem la sfârșitul exercițiului financiar 1932 – se arăta în memoriu adresat de conducerea Revizoratului Școlar al Județului Alba - și majoritatea școlilor din județ nu au fost în stare să-și facă nici cea mai mică lucrare gospodărească, de a dezinfecta și curăța localurile și ce este mult mai grav, nu s-a putut face aprovizionarea cu combustibil. Așa încât, fatal la primul fulg de zăpadă ce va cădea, majoritatea școlilor se vor închide, oprindu-se astfel dezvoltarea culturală a tineretului, stagnând prin aceasta învățământul.*”

Gospodărirea școlilor se făcea prin comitetele școlare, îndeplinind rolul de consiliul de administrație, format din directul școlii, dascăli, reprezentanți ai primăriei și al părinților. Administrația școlilor prin lege erau obligate să le dea școlilor, 14% din veniturile obținute, comitetelor școlare.

„*Printr-o profundă și greșită interpretare a spiritului autonomiei locale, organele administrative comunale, au refuzat într-o mare măsură să-și onoreze obligațiile prevăzute de lege*”- preciza revizorul școlar în memoriul adresat prefectului, solicitând ca primăriile să înainteze către Revizoratul Școlar lunar sumele de bani alocate pentru școli.

Conducerea unităților școlare făceau demersuri pe lângă Revizoratul Școlar al județului Alba pentru a facilita respectarea legii referitoare la sumele de bani pe care școlile le primeau de la administrația locală. În raportul lunar pe februarie 1933, direcțiunea Școlii Primare de Stat din comuna Mirăslău într-un mesaj disperat adresat revizorului școlar Augustin Ocneanu. „*Domnule revizor școlar este serios rugat să binevoiască a face pașii necesari să ne dea cota de 14% din venituri și 1/3 din chiria plătită de crășme pe 1932, că suntem de pierit. După mai multe cereri și plângeri, primăria tace și noi suferim grozav, având lipsă neamânabilă și n-avem un ban. Avem și datorii, creditorii ne strâng de gât; așa nu se poate; lor ăsta le este răspunsul: N-avem!*” Într-un raport din 1933, directorul școlii din Râmeț, pentru a rezolva problema lemnului preciza „*lemnurile pentru iarna anului 1933/1934 le-am cumpărat pe banii mei din salariul lunar*”.

Neajunsurile materiale, insuficiența banilor pentru desfășurarea în condiții optime ale procesului de învățământ, a fost principala problemă a sistemului de învățământ din școlile județului Alba în perioada interbelică. Într-un raport al școlii din Răhău din 4 noiembrie 1933 se menționa că era nevoie de 10 bănci, bugetul școlar este prea mic, iar din partea comunei nu se dă nici un ajutor, sub motiv că nu sunt bani. „*Elevii în toate clasele stau câte 6 în loc de 4. Cota școlară pe care o primim e foarte mică. Pentru alte afaceri sunt bani, dar pentru școală nu prea. Binevoiți D-nule revizor a insista ca domnii notari să ne dea cota școlară cuvenită, parcă o dau din salariul lor*”.

Impulsionarea vieții culturale, în mediul rural era o sarcină a școlii, a învățătorilor prin activitățile desfășurate cu elevii. În fiecare școală funcționa un cerc cultural, iar la nivel de județ se

organizau 4-5 cercuri pe zone, astfel încât, la întâlnirile lunare să participe cel puțin 80 de învățători stabilirea temelor cercurilor culturale zonale se făcea de către revizorul școlar. Activitatea cercurilor cuprindea lecție practică desfășurată de învățător împreună cu elevii pe care-i coordona, analiza lecției de către învățătorii ce asistau la activitate, recepția unei cărți, serbări școlare, studierea unor teme precum: studiul individualității copilului, democratismul și școala, activismul, regionalism și localism, importanța folclorului pentru educație etc. Exista și o bibliografie selectivă pentru astfel de activități, *Pedagogia generală* de G.G. Antonescu, *Școala activă* de I.C. Petrescu, *Religia pentru copii* de I. Nisipeanu, *Conducerea de sine a clasei*, de R. Petre, *Pedagogia* de D. Teodosiu, *Școala Muncii* de S. Mehedinți, *Vocația* de C.R. Motru etc.

Sărbătorile de importanță națională, 24 ianuarie, Unirea Principatelor Române, 1 Decembrie, Unirea Transilvaniei cu România, 10 mai, Carol devine suveranul Românie, 8 noiembrie, ziua onomastică a viitorului rege Mihai I, 8 iunie, ziua de naștere a regelui Carol al II-lea, Săptămâna străjeriei, Ziua eroilor, serbările de Crăciun, de sfârșit de an școlar, erau prilejuri tipice de manifestări culturale în viața școlii, prin cântece, poezie patriotică, frecventarea slujbelor religioase, depuneri de flori, portul și dansul popular, discursuri etc.

La sărbătoarea de 1 Decembrie din anul 1926, Revizorul Școlar Victor Maca, transmitea directorilor să organizeze activități la care fie invitați sătenii. „*Pe lângă cuvântarea ocazională a directorului școlii sau a unor membri ai corpului de dascăli, în care se stăruie asupra însemnătății memorabile a zilei de 1 Decembrie, se vor cânta câteva cântece patriotice, de către toții copii școlii, se vor rosti poezii patriotice. Ziua aceasta pentru ardeleni înseamnă trezirea la o viață nouă de libertate și de înălțare sufletească dintr-un jug milenar*” – se menționa în mesajul celui care se afla în fruntea instituției care coordona învățământul din școlile județului Alba.

Sărbătorirea înființării Asociației ASTRA în anul 1935, a determinat această asociație să facă demersuri pentru strângerea de fonduri benevole pentru construirea unui monument în orașul Alba Iulia. Acest proiect care s-a adresat și dascălilor avea la bază ideea că monumentul este în cinstea întregii suflări românești care s-a jertfit pentru binele națiunii. Nu credem că va fi român care să nu primească frumoasa inițiativă, era crezul celor care au demarat acest proiect.

„*Pentru sprijinul acestei acțiuni vă facem cunoscut că Ministerul a aprobat ca în toate școlile primare din țară să se țină în februarie 1934 serbări școlare, însoțite de o conferință în cinstea martirilor. Sumele rezultate de la mici taxe sau cotizații benevole vor fi trimise d-nului Romul Bloca, președintele ASTRA din Alba Iulia*”, acest comunicat era transmis Revizorului Școlar al județului Alba, unităților școlare, urmând să se întocmească liste cu școlile care au contribuit la ridicarea monumentului. Această inițiativă nu a fost dusă la bun sfârșit din cauza fondurilor insuficiente.

Începând cu 1 iulie 1930, Augustin Ocneanu, îndeplinea funcția de Revizor Școlar al județului Alba, Victor Maca subrevizor școlar și Emil Bujor Groza, secretarul Revizoratului Școlar. Revizoratul Școlar al județului Alba, cel din județele Sibiu, Hunedoara, Făgăraș, Brașov, Treiscaune, Ciuc, și Odorhei, se aflau sub îndrumarea inspectorului șef Petre Petrescu. Fiecare angajat avea stabilite atribuțiile:

Augustin Ocneanu avea ca și sarcini de serviciu:

1. Numiri
2. Transferuri
3. Detașări
4. Chestiuni disciplinare ale membrilor corpului didactic
5. Ordine confidențiale
6. Construcția școlilor
7. Administrarea școlilor
8. Preluarea jurămintelor învățătorilor
9. Controlul învățământului
10. Controlul activității comitetelor școlare.

Victor Maca, în calitate de subrevizor școlar avea ca și atribuții:

1. Examenle particulare

2. Suspendarea cursurilor
3. Cercurile culturale
4. Rapoarte lunare
5. Scutiri de frecventarea școlii
6. Ordine circulare
7. Controlul școlilor,

La rândul său, Emil Bujor Groza, în calitate de secretar al Revizoratului Școlar al județului Alba avea ca și sarcini de serviciu:

1. Evidența serviciului învățătorilor
2. Statele de plată
3. Autorizația de funcționare a școlilor
4. Recensământul copiilor
5. Concedii
6. Arhivă
7. Absențele învățătorilor
8. Biblioteca

Activitate extra-școlară.

În luna trecută Corpul didactic dela școala noastră primară din comuna Deal, plasa Sebeș a desfășurat o frumoasă activitate extra-școlară, care-i face multă cinste. Astfel dl învățător de acolo Ioan Bârsan a ținut în ziua de Duminică 7 Februarie a. c. o conferință economică-poporală despre „Albinărit”. Dl Grigorie Bădilă, directorul școlii a ținut în ziua de 14 a acelei luni o conferință religioasă despre „A doua venire a Mântuitorului” (explicarea articolului VII din Simbolul Credinței). În sfârșit dșoara învățătoare A. Botoroagă a ținut în ziua de 21 luna respectivă o conferință istorică cu subiectul „Nașterea poporului românesc”.

Iată deci cum acești harnici învățători au știut să întrețină poporul consecutiv în trei dumineci de-a rândul cu lucruri bune și folositoare. Am încrestat cu multă plăcere faptul acesta și-l dăm ca pildă de urmat celorlalți colegi din județ pe cari îi dorim să-i vedem cât mai iute la lucru.

Sirius.

Activitate extrașcolară, în localitatea Deal, 7 februarie 1926

Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor care patrona sistemul de învățământ, în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Domeniilor, încearcă să rezolve pe viitor problema aprovizionării școlilor cu lemne pentru încălzirea sălilor de clasă, prin împroprietărirea școlilor cu suprafețe de pământ, între 2-5 ha, care urmau să fie împădurite, ocoalele silvice oferind puiți și îndrumare silvică, se menționa într-o notă semnată de ministru I.C. Petrescu, adresată Revizoratului Școlar al județului Alba, la 21 octombrie 1933, acțiunea urmând să se deruleze începând cu primăvara anului 1933.

Activitatea Revizorului Școlar Augustin Ocneanu, a fost benefică timp de un deceniu cât a îndeplinit funcția de conducere, deplasările în teritoriu la școlile din județ, l-au făcut să cunoască situația existentă. În 14 iunie 1933 a fost prezent la Școala Primară de Stat din Teiuș pentru verificarea registrelor și clasificărilor cerute de regulamentele școlare. Pentru anul școlar 1932/1933, la unitatea școlară din Teiuș erau 488 de elevi, 445 frecventând în mod regulat școala, au promovat 396, iar 44 au rămas repetenți, două fete au decedat în timpul anului școlar.

„Registrele de prezență au fost în regulă, cataloagele și matricole au fost încheiate, trecându-se mediile la sfârșit de ani. Arhiva este în regulă. Bugetul și conturile de gestiune au fost înaintate Comitetului școlar județean pentru aprobare. În această zi se aranjează obiectele lucrate

de elevii școlari pentru expoziție, care promite a fi bogată” – sunt câteva constatări făcute la final de an școlar cu ocazia inspecției școlare.

ȘTIRI.

* Până la această dată n'au sosit dela On. Minister instrucțiunile după care să întocmească Revizoratul nostru Statele de plată pe luna curentă.

* Comitetul școlii de stat din Aiud a distribuit în preajma sărbătorilor elevilor săraci dela școala sa haine și ghețe în valoare de 28.000 Lei Cu acest prilej s'a aranjat și o producțiune școlară cu elevii sub conducerea învățătorilor.

* Dș. conducătoare Augusta Fränz din Aiud a aranjat în ziua de 22 Dec. 1929 o frumoasă serbare de Pom de Crăciun cu mici săi elevi.

* Școala din Bucium Cerbu de sub conducerea dș. inv. Veturia Anca a aranjat în ziua de 6 I. c. o. producțiune teatrală

* Carnetele de identitate pentru C. F. R. sunt valabile până la 31 Martie, dacă nu cumva se va obține menținerea dreptului odată câștigat.

* Institutul nostru financiar „Goronul” a dăruit elevilor săraci dela școala de stat din Aiud ghețe în valoare de 3000 lei. Comitetul școlar îi exprimă și pe calea aceasta călduroase mulțumiri.

* Comitetul Asociației noastre județene e convocat în ședință pe ziua de 19 I. c. orele 2 p. m. în localul școlii de stat No. 1 Alba Julia.

Știri de actualitate publicate în Revista “Amicul Școlii”, Nr. 2, Anul VI, 18 ianuarie, 1930.

Inspecții școlare la clase și documente erau sarcini de serviciu al revizorului și subrevizorilor școlari, realizând rapoarte lunare și anuale asupra activității desfășurate, înaintate la minister. În luna iunie 1936, subrevizorul școlar Ioan Dobre a efectuat inspecții în 8 zile, în 4 unități școlare și județ, asistând la activități desfășurate de 8 învățători.

Pe zile o scurtă prezentare a zilelor de teren efectuate de subrevizorul școlar Ioan Dobre se prezintă astfel, pe baza Raportului nr. 100/1936, adresat revizorului școlar la 3 iulie 1936:

- „2 iunie – am vizitat Școala Primară de Stat din Laz
- 3 iunie - am inspectat Școala Primară de Stat din Săsciori
- 14 iunie – am asistat la festivitatea încheierii cursurilor școlare la Școala Primară de Stat din Căpâlna
- 16 iunie - am pregătit examenul de clasă la Sebeș
- 17 iunie – am fost prezent la examenul de clasa a VII-a la Căpâlna
- 18 iunie – am condus examenul de absolvire a clasei a VII-a la Sebeș
- 20 iunie – am condus examenul de clasa a VII-a la școlile din Petrești și Lancrăm.”

Mult mai amplu este raportul Revizorului Școlar Augustin Ocneanu pe luna septembrie 1936, începutul de an școlar fiind mereu dificil, necesitând eforturi pentru ocuparea posturilor cu personal calificat, finalizarea reparațiilor la școli, dar și frecventarea școlii într-o perioadă când muncile agricole erau în toi.

„Subsemnatul, Augustin Ocneanu, revizor școlar, în cursul lunii septembrie 1936, am făcut 13 zile de deplasări și anume.

În ziua de 5 septembrie am inspectat Școala Primară de Stat din Ocna Murășului. La această dată înscrierile erau în curs, tot asemenea curățitul și reparatul clădirii școlare.

În ziua de 9 septembrie m-am prezentat la Serviciul de Învățământ Cluj, unde am depus cererile de detașări.

În ziua de 17 septembrie am însoțit pe dl. inspector Vlădoianu la verificarea localului destinat pentru școala de copii mici susținută de Uzinele Solvay din Ocna Murășului.

În ziua de 22 septembrie am inspectat Școala Primară de Stat din comuna Drâmbar, clădirea curată, învățătorii erau la datorie, frecvența se prezenta mai bine în clasele cu elevi mai mici.

În 22 septembrie am fost la Teiuș unde se făceau pregătiri pentru Conferința generală a învățătorilor.

În ziua de 23 septembrie am fost la Teleac pentru cumpărarea unui local ce urmează a fi destinat pentru învățământ. Localul nefiind corespunzător și necesitând mari sume pentru eventualele adaptări, s-a renunțat la cumpărarea lui.

În ziua de 24 septembrie am fost la Conferința generală a învățătorilor ținută la Teiuș.

În zilele de 25-27 am participat la București la Conferința organelor de control din țară, prezidată de Dl. Ministru Dr. C. Angelescu.

În ziua de 29 septembrie am inspectat Școala Primară de Stat din Ocna Mureșului. Toți învățătorii de la această școală erau la datorie, făcând lecțiile cerute de orar și programa analitică. Elevii se prezintă într-un număr destul de frumos”.

SITUAȚIA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ÎN JUDEȚUL ALBA. În acest județ se găsesc 19 grădini de copii mici și 185 școli primare de stat. Afară de aceste mai sunt 2 grădini de copii și 38 școli primare confesionale minoritare. Din 40.739 obligați de școală s’au înscris 27.712. Grădinile de copii au fost cercetate de 1812 copii din 8979 obligați. La școlile primare sunt aplicați 462 învățători, iar la grădinile de copii sunt 25 conducătoare. E interesant numărul cel mare al învățătorilor cari au cerut acest am posturi, dintre cari 221 au fost respinși pe motivul că n’au fost locuri libere. În șase comune se construiesc școli noi. Pentru ajutorarea școalelor județul a contribuit numai cu 80.000 lei.

În anul școlar 1936/1937 la nivelul Revizoratului Școlar al Județului Alba, activitatea era desfășurată de revizorul școlar Augustin Ocneanu și de subrevizorii Victor Maca, Ioan Dobre, Teodor Trifa. Într-un raport pe luna decembrie 1936, subrevizorul Ioan Dobre a efectuat 11 zile de inspecții, a inspectat 4 școli, asistând la activități desfășurate de 12 învățători. Vizitând școala din Tărtăria, în 9 decembrie menționează referindu-se la curățenie „lasă de dori”, iar în urma inspecției de la Călnic de la Școala Confesional Evanghelică, aceasta funcționează cu două posturi din trei, pe motiv că „...învățătorul Szegedi a fost suspendat pe baza activității politice hitleriste.”

În județul Alba în anul școlar 1937/1938, activitatea în învățământul primar se făcea de 597 de învățători de stat și 72 învățători ai minorităților. Numărul total al școlilor de stat era de 246, iar

pentru minorități 42 de școli. Numărul elevilor înscriși la școlile statului era de 34715, iar la școlile minorităților de 3028, o medie de 58 de elevi la un învățător la școlile românești și 44 de elevi la școlile minorităților, potrivit unui tabel centralizat la nivelului revizoratului cu sediul la Alba Iulia.

Controlul și îndrumarea învățământului primar din județul Alba era asigurat de un revizor școlar și 4 subrevizori, Augustin Ocneanu, Grigorie Ursu, Victor Maca, Teodor Trifa, Ioan Dobre, apoi din același an și subrevizorul Ion Lucaciu. Acest număr mai mare de subrevizori școlari față de anii anteriori era necesar pentru a depăși greutățile de comunicare anevoioasă în județ, în special în zonele izolate de munte.

Parabola școlii active.

Moș Vintilă, învățătorul satului, a intrat în clasă. De o jumătate de veac bate calea școlii în văzul și admirarea consătenilor săi.

De câte ori n’a auzit vorbe ca acestea :

— Moș Vintilă, mai adună-ți cărările, mai lasă-te în penzie, că ești bătrân !

Le trăsura unde? promptul University Library Cluj :

— Măș lăsa, dar n’am cui lăsa școala.

O trăsuriică cât un cuib cu un cal bălan se oprește în fața școlii. Moș Vintilă își ia cojocul în umeri și căciula albă și-o ândeasă pe cap, cu musteața și cu sprâncenele stufoase ai crede că-i istit Moș Crăciun. Un căscăl între două vrăste e bineventat.

— Moș Vintilă, ți-am auzit de veste, nu m’am răbdât să nu te cunosc, fă-mi plăcerea și du-mă în clasă. Copiii cu fete îmbujorate răspund la întrebări minunat de bine și-i fac lui Moș Vintilă mare plăcere.

Cel mai tânăr : „Educație și cunoștințe nu sunt echivalente, moș Vintilă. Educația nu înseamnă o îngrămădire de cunoștințe. Educația e libertatea de a vedea fiecare ce poate face din comorile împrăștiate înaintea lui. Cum le poate schimba în valori permanente pentru o viață mai potrivită și mai fericită”.

— Cum adevă? Întreabă Moș Vintilă, cam nedumerit.

Nimeni nu lasă fiului său jicnițe cu pâine ca să aibă hrană, ci-l arată câmpul și meșteșugul aratului, știind că așa o să aibă pâine. Dacă așa e natural pentru hrana trupeză tot astfel procedăm pentru moștenirea hranei sufletești.

Moș Vintilă, luminat de un gând, a ieșit cu tot cioroborul în drum spre casă. A oprit pe cel dintâru sătean : „Acum mă las în penzie. Vezi pe domnul acesta. Am cui lăsa școala.”

TOMA COCIȘIU.

Articol publicat de pedagogul Toma Cocișiu, Revista Amicul școlii, Anul VII, nr. 2, 15 februarie 1931.

La finalul anului școlar, elevii claselor a VII-a susțineau un examen de absolvire, în prezența revizorului sau a unui subrevizor școlar. La examenul de la Școala Primară de Stat din Vințul de Jos, din iunie 1937, a participat subrevizorul școlar Teodor Trifa, apreciind activitatea ca fiind mulțumitoare, „...din 27 de candidați au reușit 24, 3 repetenți, cu toate că învățătorul știe puțin românește, elevii vorbesc românește mult mai bine decât dânsul.” La examenul de absolvire de la Zlatna s-au prezentat 39 de candidați, au promovat 38, unul s-a retras fiind bolnav. „La centru Abrud s-au prezentat 14 candidați și au reușit 14. Toți au fost bine pregătiți pentru examenul de absolvire”, nota în raportul pe luna iunie 1937, subrevizorul școlar Teodor Trifa. Aceste examene de absolvire se desfășurau pe centre mai mari, în centrul de examen de la Stremț, în iunie 1937, au participat și elevii din localitățile Cetea, Geomal și Geoagiul de Sus, în total 27 de candidați, „binișor” pregătiți, așa cum se aprecia în raportul subrevizorului Ioan Lucaciu. În centrele de examen la care a participat, Stremț, Benic și Mihalț, în iunie 1937, „nici un candidat nu a fost excepțional dotat”.

Cu precădere, în mediul rural, părinții îi rețineau pe copii acasă pentru desfășurarea de munci agricole, în special pe cei mai mari, fapt ce reiese din rapoartele lunare întocmite de directorii de școli și transmise revizorului sau subrevizorului școlar. Într-un raport pe luna mai 1935, de la Școala Primară de Stat din Întregalde, „...frecvența se menține până în prezent ca în trecut, circa 40 de elevi frecventează școala din cei 79 înscriși. Listele de amenzi din ce motiv locuitorii comunei Întregalde rămân pasivi față de școală, în ceea ce privește școala”. La Școala Primară de Stat Limba, în luna septembrie 1935, din cei 96 de elevi înscriși, frecventau școala 45-50, în timp ce la școala din Acmaru, dintr-un total de 154 de elevi în anul școlar 1935/1936, frecventau 66. La Școala Primară de Fete Abrud, „...în cursul lunii octombrie, din 277 eleve înscrise, s-au prezentat 216, un procent de 78%. S-au dat în două rânduri amenzi, dar nici o amendă n-a fost aplicată. Avem promisiunea că în decursul lunii noiembrie, se vor aplica noi amenzi, astfel că frecvența se va ameliora, se specifică într-o situație pe luna octombrie 1935”. La Școala Primară de Stat Feneș, dintr-un total de 188 de elevi înscriși, la începutul anului școlar 1935/1936, 10 elevi n-au fost la școală, reprezentanții lor legali au fost amendați la data de 15 noiembrie 1935. „Organele fiscale de urmărire n-au procedat la încasarea amenzilor, astfel că din această neglijență vădită, părinții chiar dacă au fost amendați, chiar dacă l-i s-a adus la cunoștință că au fost amendați, totuși nu și-au trimis copii la școală. Iată deci, cum din nerespectarea dispozițiilor legii de către organele locale de urmărire fiscală, se compromite obligativitatea învățământului”, sunt câteva referiri la situația frecvenței școlare și a consecințelor absențelor.

Nr. 37/1932.

OBIECT : Notarea zilnică a elevilor prezenți și absenți.

Pentru a putea avea la îndemână o fidelă evidență a frecvențelor școlare, cerem ca să se noteze zilnic în Registrul de prezență — la rubrica „Observări” — atât numărul elevilor prezenți, cât și al celor absenți. Notările aceste, firește, trebuie să fie în deplină consonanță cu cele din Registrul Catalog; înțelegem adică aici absențele.

S. Revizor, M. Sasu

Informare a revizorului școlar școlar Marian Sasu privind prezența elevilor

Ministrul Instrucțiunii Publice, Dr. C. Angelescu, constatând că părinții elevilor amendați pentru lipsuri nemotivate de la școli nu pot răspunde bănește la plata amenzilor școlare, din cauza stării materiale precare, decide ca „...amenzile școlare aplicate părinților elevilor de la școlile primare care nu pot fi plătite în bani, se pot presta în natură prin lucrări manuale sau transporturi de materiale la clădirile noilor construcții școlare din comunele respective sau învecinate..” se preciza într-o circulară din 1936.

Începând cu anul 1935, o sursă de informare asupra vieții școlare, devine Buletinul Pedagogic al Inspectoratului Școlar Primar al Județelor Alba și Hunedoara, publicație bilunară, avându-l ca și director pe Titu Vlădoianu, iar redactor, Mihai Butoiu.

Este un instrument pedagogic pentru dascăli, prin articolele din domeniul învățământului, prin circularele, dispozițiile, informațiile din lumea școlii. În No 3 din 1935, într-un articol se face o paralelă între ceea ce este copilul acasă și cea ce este la școală.

„Nu se ține seama de viața de-acasă, de cea ce a făcut copilul.

E una dintre greșelile cele mai mari. Copilul până ieri a fost în sânul familiei, sub dezmiardarea mamei, în grija tatălui, în cercul fraților și surorilor, la jocul micilor lui prieteni, în lumea lui de veselie, în plin aer cu flori, fluturi și voie bună. Ce-a făcut? Totul se rezumă la joc. El s-a

Raport lunar, 5 februarie 1935, Școala Primară de Stat Șpălnaca.

jucat. Chiar micul ajutor dat părinților a fost un joc și plăcere. Când nu i-a plăcut sau nu l-a înveselit nu l-a mai dat. Și astăzi e școlar. A pus cruce la toate câte l-au fermecat până ieri. Imobilizat într-o bancă, îl supunem la tăcere și începe opera îndopării cu vorbe. Când greșește ne răstim la el, ba poate îl și plesnim, negândindu-ne că-i dăruim o bună parte din suflet. De jocuri, de libertate, veselie, cântece, nici vorbă. Îi punem abecedarul și începem: o, i, oi. Ce plictiseală! Cât îl mai necăjim? Și ce bucurios ar da el toate lucrurile lui de școlar, pe scurtul timp cât și-a clădit căsuțe de nisip...

Și s-a rupt viața, s-a trecut la alta, brusc! Și păcat.

Viața de familie trebuie prelungită în interiorul școlii. Toate părțile ei bune: jocul, cântece, veselie!”

BIBLIOGRAFIE:

PERIODICE:

Amicul Școalei – Revistă pedagogică culturală – socială, organul oficial al Revizoratului școlar, al Comitetului școlar și al asociației învățătorilor din județul Alba de jos: 1, 2, 4,7, 8, 9, 20/1930; 3,4,7,11,15/1931; 2,7,8,9/1932; 13,14/1933; 4,8,9/1934;2,6/1935.

Buletinul Școlar al Inspectoratului Școlar Județean Alba

Buletinul Școlar al Inspectoratului Regional Școlar din Cluj

SURSE ARHIVISTICE:

Serviciul Județean Al Arhivelor Naționale Alba, Fond Inspectoratul Școlar Județean Alba:, Dosare: 8,11/1931, 6,7/1933, 1,4,5/1934, 1,8,9/1935, 1,6/,71936, 1,5,7/1937.

PROIECT DE ACTIVITATE

Prof. învă. preșcolar Trif Ioana Carla, Școala Gimnazială „Mihail Kogălniceanu” Sebeș, G.P.P. Nr.7

NIVELUL/GRUPA: I, Grupa mică

TEMA ANUALĂ : Când/cum și de ce se întâmplă?

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: „Vis de iarnă”

SUBTEMA: „În așteptarea lui Moș Crăciun”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Bradul împodobit”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

Forma de realizare: Activitate integrată „Bradul împodobit” DȘ2 (Activitate matematică) + DOS2 (activitate practică)

SCOP :

- Dezvoltarea capacității de recunoaștere și denumire a ornamentelor pentru brad după anumite criterii date;
- Consolidarea unor cunoștințe matematice dobândite în grupa mică;
- Consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică;

- Dezvoltarea simțului practic și estetic.

Dimensiunii ale dezvoltării:

- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familială
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Manifestă curiozitate pentru activități, persoane și obiecte noi
- Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația
- Demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum
- Efectuează operații de seriare, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor
- Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să formeze grupe după criteriile date (formă, mărime, culoare);
- Să manipuleze corect materialele puse la dispoziție pentru realizarea sarcinii;
- Să lipească materialele puse la dispoziție într-un mod original;
- Să păstreze o poziție corectă în timpul activității;
- Să-și exprime opinia față de lucrarea proprie și față de lucrările celorlalți.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, exercițiul, observația

MIJLOACE DIDACTICE: Zâna Iarnă, fișa cu bradul, globuri din hârtie colorată, steluțe, lipici, mapă, recompense.

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual

EVALUAREA:

- continuă: pe parcursul întregii activități prin aprecieri și îndrumări când este cazul
- finală: la sfârșitul activității prin concluzii și aprecieri.

Material bibliografic

- ***OMEN nr. 4.694/ 02.08.2019 privind aprobarea Curriculumului pentru educație timpurie,
- Gurlui, Ilia, Andreescu, Livia, (2014), *Activitățile integrate în grădiniță*, Editura Carminis, Pitești

Nr. Crt.	Etapile activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluare/ Metode și indicatori
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Momentul organizatoric	Se asigură condițiile necesare desfășurării activității: -aerisirea sălii de grupă; -așezarea materialului didactic pe măsuțe; -organizarea colectivului de preșcolari			
2.	Captarea atenției	Se realizează prin intermediul unor ghicitori despre iarnă și se prezintă surpriza, silueta cu Zâna Iarnă.	Observația Conversația	Zâna Iarnă	Observare comportament

3.Neagu, M., Beraru, (1997), *Activități matematice în grădinița de copii*, Editura Polirom, Iași

4.Tătaru, L., Glava, A., Chiș, O., (2014), *Piramida cunoașterii, Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar*, Editura Diamant, Pitești

3.	Anunțarea temei și a obiectivelor urmărite	“Astăzi, copii, pentru a o bucura pe Zâna Iarnă, m-am gândit să o ajutăm să pregătească o surpriză pentru Moș Crăciun. Astfel vom împodobi împreună un brad. Pentru realizarea acestuia vom avea nevoie de anumite materiale, pe care voi le aveți pe măsute, fișa cu bradul, ornamente pentru brad (globuri din hârtie colorată mari și mici, stelute mici și una mare).	Conversația Explicația	Zâna Iarnă Fișa cu bradul Globuri de hârtie, stelute	Observare comportament
4.	Reactualizarea cunoștințelor	Copiii vor fi solicitați să răspundă unui set de întrebări care sistematizează cunoștințele acumulate despre caracteristicile anotimpului iarnă.	Conversația		Observarea comportamentului copiilor Aprecierea rezolvării sarcinilor
5.	Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	La sfârșitul întrebărilor, vom trece la activitatea integrată, activitate în cadrul căreia vom realiza mulțimi cu globuri mici și globuri mari, stelute mici și mari. Apoi vom lipi ornamentele pe brad. La sfârșitul activității brazii împodobiți vor fi expuși alături de Zâna Iarnă, într-un decor specific temei. Copiii primesc mapele cu materialele de care au nevoie pentru realizarea temei. Se trece la intuirea materialelor de pe măsute. Copiii sunt rugați să privescă foarte atenți la ceea ce au ei în mape. Pentru început trebuie să scoată pe măsută globurile mari, apoi pe cele mici și, în final, bradul. Pentru a putea trece la partea practică trebuie să ne încălzim mușchii mici ai mâinii prin executarea unor exerciții. Doamna educatoarea îi roagă să găsească un glob mic sau mare, de o anumită culoare și să-l lipească, în mod original, pe brad.	Conversația Explicația Exercițiul	Brad Globuri Stelute Lipici Mapă	Observarea sistematică a comportamentului copiilor Aprecierea rezolvării sarcinilor
6.	Obținerea performanței și asigurarea feedback-ului	În timpul executării lucrării, educatoarea îi urmărește, trece printre mese, îi îndrumă, îi încurajează sau îi sprijină acolo unde este cazul. După ce toate ornamentele vor fi lipite, vor rezulta niște brazi frumoși împodobiți, care vor sta alături de Zâna Iarnă în decorul special amenajat.	Conversația	Panou cu Zâna Iarnă	Observarea sistematică a comportamentelor copiilor
7.	Încheierea activității	Se vor face aprecieri asupra comportamentului copiilor pe parcursul activității. Copiii vor fi recompensați cu fructe.		Fructe	Observarea sistematică a comportamentelor copiilor

PROIECT DIDACTIC

Prof. Drașovean Silvana, Grădinița P.P. Nr. 7 Deva

TEMA ANUALĂ: Cine este/a fost și va fi pe acest pământ?

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: Primăvara

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: Zumzet în parfum de primăvară

DOMENIUL: Științe

CATEGORIA DE ACTIVITATE: Activitate matematică

TEMA ACTIVITĂȚII: „A câta albină a zburat / pe a câta floare s-a așezat ?”

FORMA DE REALIZARE: Joc didactic

TIPUL ACTIVITĂȚII: Consolidare și verificare de cunoștințe

SCOP: - exersarea deprinderii de utilizare a numeralului ordinal;

- dezvoltarea spiritului de observație, a atenției și a memoriei vizuale.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- ✓ *Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat*

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ✓ *Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația*
- ✓ *Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor*

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Pe parcursul și la sfârșitul activității, copiii vor fi capabili:

- ✓ să identifice poziția unui obiect într-un șir, utilizând numeralul ordinal;
- ✓ să numere în ordine crescătoare și descrescătoare, utilizând numeralul cardinal și ordinal;
- ✓ să verbalizeze acțiunile folosind un limbaj matematic adecvat;
- ✓ să participe cu interes la activitate;

SARCINA DIDACTICĂ:

- Să stabilească locul unui obiect în șirul de obiecte, folosind numeralul ordinal.

REGULI DE JOC:

Copiii rezolvă sarcinile trasate de Albinuța Maya, aflate pe bilețele scrise, în plicuri.

Educatoarea citește pe rând sarcinile, sub formă de probe de joc, și copiii trebuie să rezolve în ordinea dorită și cum se anunță, sarcina, enunțând răspunsul corect. Dacă răspunsul e corect, copilul este răsplătit cu o față zâmbitoare pe care va fi scris numele lui, la panoul aflat lângă educatoare și cu aplauze.

ELEMENTE DE JOC: surpriza, material demonstrativ, plicuri cu sarcini, aplauze, fețe zâmbitoare-recompensă.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: jocul, conversația, explicația, demonstrația.

Material didactic: jetoane reprezentând albinuțe, flori .

Mijloace de învățământ: jetoane, panou, plicuri, cub.

Forma de organizare: în grup, individual

DURATA: 25-30 min.

SECVENȚELE ACTIVITĂȚII	CONȚINUTUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE ITEMI
		Metode si procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric	Pregătirea materialului didactic în vederea asigurării condițiilor necesare bunei desfășurări a activității		Panou, jetoane, laptop		
2. Captarea atenției	Educatoarea poartă o scurtă discuție cu copiii despre albița Maya și prezintă scrisoarea lăsată de aceasta și dorințele ei: ea trebuie să învețe să numere albinele în ordinea în care intră și ies din stup. Ea știe să numere: unu, doi, trei, patru... Dar Regina- Albină numără altfel când acestea ajung cu mierea în stup: prima albină, a doua, a treia iar ea nu înțelege.” Se prezintă panoul pe care se va lucra, cutiuța cu jetoane cu albinuțe numerotate de la 1-10 și cea cu jetoane cu flori numerotate de asemenea, de la 1-10.	expunerea	scrisoarea	frontal	observarea comportamentului
3. Anunțarea temei și a obiectivelor operaționale	Educatoarea anunță numele jocului: „A câta albină a zburat / pe a câta floare s-a așezat ?”, precum și sarcina de efectuat: copiii vor trebui să numere crescător sau descrescător albinuțele și florile, să numere în ordinea așezării florile și albinele, să descopere care albinuță a zburat și pe a câta floare s-a așezat.	Explicația		frontal	
4. Prezentarea conținutului și dirijarea învățării	a)Explicarea regulilor jocului și a sarcinii didactice: Le spun copiilor să închidă ochii, timp în care voi așeza pe panou albinuțele și floricelele. -Priviți copii! Ce reprezintă aceste imagini? (...albinuțe și flori) Ce vedeți scris pe fiecare albinuță și floare? (...numere) -Ne vom juca astăzi cu	Surpriza Explicația Demonstrația	Bilețele cu întrebări, Panou, jetoane cu flori de primăvară și albinuțe	frontal	observarea comportamentului aprecieri verbale aplauze

	aceste albinuțe și flori, ca să o ajutăm pe Albinuța Maya să învețe să numere albinele în ordinea în care intră în stup, adică: prima, a doua, a treia și așa mai departe. Eu am aici din partea Albinuței Maya mai multe plicuri. În fiecare plic e câte o sarcină pe care noi trebuie să o rezolvăm. Începem jocul?.... b) Jocul de probă Un copil va rezolva sarcina didactică de pe primul bilețel: - Cer unui copil să numere albinele, de la stânga la dreapta, folosind numeralul cardinal. c) Executarea jocului de către copii <i>Proba 1</i> Recunoaște cifrele de pe cartonașe. <i>Proba 2</i> Numără descrescător albinele! (cardinal) <i>Proba 3</i> Numără florile în ordinea în care sunt așezate! (ordinal) <i>Proba 4</i> Numără albinele în ordinea lor, descrescător, începând cu a zecea! (ordinal) <i>Proba 5</i> Se cere copiilor să privescă florile și să spună dacă toate sunt la fel, dacă seamănă (nu, pentru că au culori diferite). <i>Proba 6</i> A câta floare are culoarea galbenă? Spune a câta floare are culoarea roșu? <i>Proba 7</i> -Acum acoperiți ochii și spuneți a câta albină a zburat !	Problematizarea Exercițiul Problematizarea			Recompensarea răspunsurilor corecte cu fețe zâmbitoare
--	--	---	--	--	---

	1. a doua albină ! 2.ultima albină ! 3.prima albină ! 4.a șasea albină! ș.a.m.d. d) Complicarea jocului 1. Unde s-a așezat prima albină? (Prima albină s-a așezat pe a doua floare!) 2. Unde s-a așezat a șaptea albină? (A șaptea albină albină s-a așezat pe a treia floare!) 3. Unde s-a așezat a noua albină? (A noua albină s-a așezat pe a șasea floare!) 4. Unde s-a așezat a opta albină? (A opta albină s-a așezat pe a cincea floare!) ș.a.m.d. Ce s-a schimbat? Copiii acoperă ochii și răspund apoi cu numeral ordinal la modificările educatoarei de pe panou: 5. Ce s-a schimbat? (a doua albină pe prima floare și a treia albină pe a zecea floare) 6. Ce s-a schimbat? (prima albină pe a doua floare, și a zecea albină pe a patra floare) ș.a.m.d.				
5. Realizarea feed-backului și obținerea performanței	Se va folosi metoda „Cubul”. Pe fiecare latură a cubului există câte o sarcină. 1. Cum este grupa florilor și grupa abinuțelor? Unde sunt mai multe sau mai puține? (sunt tot atâtea) 2. A câta floare are petale albe? 3. Între care flori este așezată a cincea floare? 4. Care este vecinul mai mare al albinei a noua? 5. Numără albinele în ordine crescătoare. (cardinal) 6. Numără în ordine descrescătoare florile în	Conversa-ția Explicația Exercițiul	cub	frontal	aprecieri verbale recompensarea răspunsurilor corecte cu fețe zâmbitoare

	ordinea în care sunt așezate. (ordinal) Răspunsurile corecte vor fi aplaudate și recompensate cu buline pe ecusoane.				
6. Evaluarea	Se vor face aprecieri verbale, legat de modul în care s-au implicat și au participat la joc copiii.	Conversa-ția		frontal	aprecieri verbale
7. Retenția și transferul	Se va propune copiilor să joace și acasă cu frații lor acest joc.	Conversa-ția		frontal	aprecieri verbale